

Onsdag den 12. december 2012 (D)

1

34. møde

Onsdag den 12. december 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til statsministeren om det kommende EU-topmøde. (Hasteforespørgsel).

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.

(Anmeldelse 11.12.2012. Fremme 11.12.2012).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til justitsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvad vil regeringen gøre for at løse problemerne med bl.a. asylansøgere, der begår kriminalitet, som afsløret af TV 2 Nyhederne? (Spm. nr. S 636).

2) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Hvad vil ministeren gøre for at bekæmpe den omfattende kriminalitet blandt asylansøgere, herunder handel med narkotika, som dokumenteret af TV 2? (Spm. nr. S 643).

3) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Agter ministeren at adskille kriminelle asylansøgere fra de øvrige beboere på landets asylcentre? (Spm. nr. S 644).

4) Til skatteministeren af:

Dennis Flydtkjær (DF):

Hvad er ministerens holdning til den åbenbart rigide fortolkning af reglerne for anvendelsen af afgiftsfritagede brandbiler, som SKAT har indtaget, der betyder, at brandbiler ikke (længere) må være behjælpelige med at tænde byens juletræ, og vil ministeren lægge en mere smidig tolkning af reglerne for dagen, så brandbiler godt i begrænset omfang kan deltage i lignende arrangementer, der har et anerkendelsesværdigt formål, hvor brandvæsenet samtidig får vist sit ansigt til glæde og gavn for byens børn og voksne? (Spm. nr. S 624, skr. begr.).

5) Til kulturministeren af:

Christian Langballe (DF):

Er det ministerens holdning, at bl.a. folkeskolen, folkekirken og kongehuset er institutioner, der på en afgørende måde er med til at binde nationen sammen?

(Spm. nr. S 631).

6) Til kulturministeren af:

Christian Langballe (DF):

Når ministeren har udtalt, at »kulturen er det, der binder en nation sammen«, vil ministeren så forklare, hvad det betyder, og hvad det kommer til at betyde for regeringens kulturpolitik?

(Spm. nr. S 634, skr. begr.).

7) Til social- og integrationsministeren af:

Fatma Øktem (V):

Mener ministeren, at der er kommet konkrete resultater ud af de 46 mio. kr., der blev afsat i satspuljeordningen i november 2011 med det formål at støtte og hjælpe udsatte prostituerede samt tilbyde hjælp til at forlade prostitution?

(Spm. nr. S 638).

8) Til social- og integrationsministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Mener ministeren, i lyset af Økonomi- og Indenrigsministeriets analyse nr. 6 fra den 6. november 2012, hvoraf det fremgår, at lavindkomstgruppen målt på livsindkomst udgør 0,3 pct. af befolkningen, når det ikke er »en opgørelse af, hvilke danskere der er fattige, f.eks. i den forstand, at de ikke har råd til basale fornødenheder som mad, tøj og husly«, men der i stedet er tale om »en opgørelse af personer med relativt lave indkomster«, at der meningsfyldt kan tales om materiel fattigdom i Danmark?

(Spm. nr. S 642 (omtrykt)).

9) Til miljøministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at Naturstyrelsen bruger ressourcer på at slå græs langs grøftekanterne i statsskovene? (Spm. nr. S 632).

10) Til miljøministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at der skal være forskel på driften af statsskovene og driften af parker, hvad angår arealpleje m.v.?

(Spm. nr. S 633).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Miljøministeren (Ida Auken):

Lovforslag nr. L 98 (Forslag til lov om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v.).

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Lovforslag nr. L 99 (Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene, lov om leje af erhvervslokaler m.v. og lov om almene boliger m.v.).

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Lovforslag nr. L 100 (Forslag til lov om ændring af lov om luftfart og lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer).

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Lovforslag nr. L 101 (Forslag til lov om ændring af markedsføringsloven, retsplejeloven, lov om finansiell virksomhed og lov om betalingstjenester og elektroniske penge) og

Lovforslag nr. L 102 (Forslag til lov om ændring af lov om fond til grøn omstilling og erhvervsmæssig fornyelse).

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Lovforslag nr. L 103 (Forslag til lov om ændring af lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., lov om social pension og lov om individuel boligstøtte).

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Lovforslag nr. L 104 (Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd, lov om valg til menighedsråd, lov om valgmenigheder og lov om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker m.m.).

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Lovforslag nr. L 105 (Forslag til lov om ændring af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.).

Titlerne på de anmeldte sager vil endvidere fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til statsministeren om det kommende EU-topmøde. (Hasteforespørgsel):

Hvad kan statsministeren oplyse om Danmarks position forud for de kommende dages EU-topmøde?

Af Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Adelsteen (DF), René Christensen (DF), Christian Langballe (DF) og Mikkel Dencker (DF). (Anmeldelse 11.12.2012. Fremme 11.12.2012).

Kl. 13:01

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, torsdag den 13. december.

Så skal jeg lige minde om taletidsreglerne ved hasteforespørgsler. Statsministeren har 10 minutter til besvarelse, og ordførerne har op til 4 minutter. Og så bliver der en runde med statsministeren til sidst.

Men først giver jeg ordet til hr. Kristian Thulesen Dahl for begrundelse af forespørgslen.

Kl. 13:01

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Siden oktober har Dansk Folkeparti forsøgt at få statsministeren til at komme herved i Folketingssalen og debattere EU's udvikling. Det har statsministeren ikke haft tid til. Statsministeren har en travl kalender; der er mange ting, der skal passes. Vi har fået besked om, at en sådan forespørgselsdebat, altså sådan en daglang debat her i salen, hvor vi for alvor kan diskutere EU's udvikling, er noget, vi kan få en gang hen i januar.

I mellemtiden er der jo ganske mange store ting på dagsordenen i EU. Man kan sige det på den måde, at EU-samarbejdet virkelig rykker. Der er nogle lande, der har fuld fart på; de vil have bankunion og fælles finanstilsyn. Der ligger mange føderale tanker i de udspil, der forhandles og diskuteres i EU-kredsen netop nu.

Vi synes fra Dansk Folkepartis side, at det er fuldstændig forkasteligt, at vi ikke her i Folketingssalen har en grundig debat om de ting, inden statsministeren på topmøder debatterer de her ting med de andre statsledere. Derfor har vi forsøgt at få sådan en forespørgselsdebat. Det, vi så har kunnet få på grund af Folketingets forretningsorden – og det er vi da glade for, når vi nu ikke kan få det andet – er så en hasteforespørgsel, hvor taletiderne er yderst begrænsede, og hvor det hele skal være overstået på 2 timer.

Men vi må jo være nøjsomme folk. Vi må tage det, vi kan få, og når vi ikke kan få en ordentlig tilbundsående debat af længere varighed, ja, så må vi jo få sådan en hasteforespørgselsdebat, hvor vi så dog i det mindste kan debattere nogle af de hovedpunkter, som gør sig gældende i EU-samarbejdet netop nu. Og det rykker; det går stærkt. En bankunion er på vej. Skal Danmark deltage? Skal Danmark ikke deltage? Hvad bliver betingelserne? – det er jo nogle af de ting, den danske befolkning selvfølgelig kigger på og vurderer og ønsker medindflydelse på.

Så jeg vil sige til statsministeren: Det, vi ønsker her, er altså en debat, der også kan involvere den danske befolkning. Det er en debat, der involverer demokratiet; det er en debat, der sørger for, at der er folkelighed omkring de beslutninger, der tages, når det drejer sig om Danmarks placering i EU. Det er vores ønske, at vi kan få fremprovokeret det, i stedet for at man pakker EU-tingene sammen med et flertal i Folketinget uden inddragelse af den danske befolkning, uden inddragelse af det folkelige demokrati, som Danmark ellers på andre områder er kendt for. Vi håber, den her hasteforespørgsel kan være startskuddet til, at vi kan få det. Vi glæder os til at høre statsministerens besvarelse heraf.

Kl. 13:04

Formanden:

Jeg giver ordet til statsministeren til besvarelse af hasteforespørgslen.

Kl. 13:04

Besvarelse

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for ordet. Først skal jeg lige gøre opmærksom på, at emnet for den hasteforespørgsel, vi har i dag, ikke er det samme som for den

forespørgsel, der er inviteret til, for forespørgslen handler om, hvordan ministeren vil sikre, at et EU i flere hastigheder betyder, at Danmark kun er med i de dele af EU, som der er bred folkelig opbakning til. Det er den forespørgsel, man har bedt om. Så har man bedt om en anden forespørgsel – jeg forstår den i hvert fald som en anden, ellers behøver vi jo ikke at have den, der er berammet til januar – som er en hasteforespørgsel, som så er den, vi taler om i dag. Og der er spørgsmålet: Hvad kan statsministeren oplyse om Danmarks position forud for de kommende dages EU-topmøde? Så det er altså to forskellige spørgsmål, som bliver diskuteret under to forskellige former her i Folketinget.

Nu til spørgsmålet, der er stillet.

Det helt centrale tema på topmødet i morgen og i overmorgen vil være diskussionen om en yderligere styrkelse af ØMU'en, særligt spørgsmålet om et fælles europæisk banktilsyn. Præsident Van Rompuy og de øvrige formænd offentliggjorde den 5. december den endelige rapport vedrørende ØMU'en, og de lægger op til, at udbygningen af ØMU'en skal ske i tre faser.

Den første fase løber fra 2012 til 2013, og den vedrører særligt bankunionen og implementeringen af den såkaldte sixpack og two-pack vedrørende økonomisk koordinering. En bankunion består af flere elementer, og det, der sigtes mod på det her europæiske råd, er at nå til enighed om tilsynsdelen af bankunionen. Hvor langt, vi kommer, vil bl.a. afhænge af den diskussion, som finder sted i dag i ECOFIN. I forhandlingerne om tilsynsdelen er der sket fremskridt, som styrker ikkeeurolandenes rettigheder, og det er noget, Danmark har været meget optaget af. Diskussionen har særligt vedrørt forholdet mellem det nye tilsynsråd, som man skal have i det her tilsyn, og ECB's øverste organ, styrelsesrådet, hvor kun eurolandene er repræsenteret.

Det, der har været bekymringen for ikkeeurolandene, altså herunder også Danmark, har været, at de beslutninger, som blev truffet i tilsynsrådet, kunne omgøres af styrelsesrådet, og at ikkeeurolandene dermed kunne blive sat uden for indflydelse.

Nu tegner der sig en løsning. Og kort fortalt er det en løsning, hvor tilsynsrådets beslutninger står ved magt, hvis ikke ECB's styrelsesråd aktivt modsætter sig de beslutninger inden for en vis frist. Hvis styrelsesrådet underkender en tilsynsrådsbeslutning, kan ikkeeurolandene vælge, at de ikke ønsker at lade sig omfatte af den beslutning. Det her er en sikkerhedsventil, kan man sige, men hvis den sikkerhedsventil så misbruges af ikkeeurolandene, har ECB så også mulighed for at afslutte samarbejdet med det pågældende land. Det er en god ordning for Danmark.

Regeringen ønsker ikke at stå i vejen for, at eurolandene kan indgå i et samarbejde om et fælles banktilsyn, men jeg vil godt understrege, at det ikke er det samme, som at Danmark nødvendigvis skal deltage i det fælles tilsyn. Som vi ser det, er det for tidligt at træffe beslutning om, om vi skal deltage, fordi vi ikke endnu kender de øvrige elementer i en egentlig bankunion. F.eks. kender vi ikke forslaget om en fælles afviklingsordning, og først når vi har det, vil vi foretage en samlet vurdering og på den baggrund så beslutte, om Danmark bør deltage eller ej.

Det var den første fase i den her styrkelse af ØMU'en. Nu vender jeg mig så til den anden fase, som løber fra 2013 til 2014.

I anden fase er der lagt op til, at der i løbet af 2013 skal fremsættes et forslag om en fælles afviklingsmekanisme – den, jeg lige har talt om – som er et væsentligt led i en egentlig bankunion. Der lægges ud over det op til, at eurolandene skal kunne indgå kontrakter med EU-institutionerne om f.eks. vedtagelse af nationale reformer. Den mulighed er også åben for ikkeeurolandene, hvis de selv ønsker det.

Endelig er der så tredje fase, der ligger efter 2014, og som indeholder en række ret vidtgående forslag, bl.a. at opbygge en finanspolitisk kapacitet for eurolandene, som kan absorbere asymmetriske

stød, som et land kan blive ramt af. Der lægges også op til en styrket koordination af nationale budgetter og af den økonomiske politik, særligt på skatte- og beskæftigelsesområdet. De her forslag kan indebære traktatændringer, men som det ser ud nu, udskydes diskussionen om traktatændringer til efter valget til Europa-Parlamentet og til efter en ny kommission er på plads, og det vil sige, at vi taler om en gang i efteråret 2014.

Det foreslås også, at de her tre faser bygger på en styrkelse af den demokratiske legitimitet, og der skal særligt sikres en tæt involvering af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Det er jeg meget enig i. Der er tale om beslutninger af vidtrækkende karakter, og det er helt afgørende, at de er solidt demokratisk forankret.

Kl. 13:10

ØMU-diskussionen bliver helt sikkert svær. Jeg tror grundlæggende, at eurolandene er enige om, at samarbejdet skal styrkes yderligere, men der er ikke enighed om, hvordan det skal ske, og i hvilket tempo det skal ske. Det vigtige er, at der er en åben og konstruktiv diskussion om det her, som forhåbentlig leder i retning af en mere fælles forståelse, som tjener alle parter bedst.

Som de fire formænd også skriver i deres rapport, er forslagene primært møntet på eurolandene, og der vil givetvis være forslag til tiltag, som vi på grund af vores euroforbehold ikke kan deltage i, men det betyder selvfølgelig ikke, at vi ikke skal deltage aktivt i diskussionerne. Danmark har en grundlæggende interesse i et velfungerende euroområde og et velfungerende økonomisk samarbejde i EU, og derfor både skal og vil vi deltage aktivt og påvirke tingene. Men vi skal selvfølgelig også respektere, at vi selv har valgt at stå uden for euroen, og at vi derfor hverken kan eller skal forhindre eurolandene i at træffe beslutninger, som snævert vedrører euroen.

Det var ØMU-diskussionen, som jeg som nævnt forventer bliver det overskyggende tema på mødet. Der er også andre punkter på den dagsorden, vi har i de kommende dage. Det gælder Kommissionens årlige vækstundersøgelse og et mandat til udenrigsrepræsentant Ashton og Kommissionen om at se på, hvordan man kan styrke den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Endelig regner jeg også med, at der vil blive vedtaget en konklusionstekst vedrørende EU's udvidelse og også vedrørende situationen i Syrien. Og så kan jeg i øvrigt henviser til min forelæggelse for Folketingets Europaudvalg tidligere i dag. Tak

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til statsministeren for besvarelsen. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:11

Forhandling

(Ordfører for forslagsstillerne)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, og tak til statsministeren for besvarelsen. Det synes jeg formelt set man bør sige, fordi man så også kan sige, at besvarelsen jo rejste flere spørgsmål, end der i virkeligheden var svar.

Nu vil jeg bare lige indledningsvis sige, at jeg har været medlem af Folketinget i 18 år, og jeg tror, at i de fleste af de her år, hvor vi har haft store, vigtige EU-topmøder, har Folketinget forud for de topmøder haft anledning til at have en grundig debat her i Folketingssalen om, hvad der sker i EU. Når vi rejste en forespørgsel til statsministeren tilbage i oktober måned om et EU i flere hastigheder, var det med udgangspunkt i, at statsministeren selv brugte betegnelsen, at nu så man et EU i flere hastigheder for sig. Derfor tog vi udgangspunkt i det. Det illustrerer så også, at det her med en bankunion, et banktilsyn osv., som jo er en del af eurolandenes svar på den økonomiske krise, de står i, og som euroen står i, jo giver et EU i

flere hastigheder. Det er jo sådan, udgangspunktet er, og derfor var det også et naturligt udgangspunkt for en debat her i Folketingssalen.

Nu har vi så den her meget korte debat – det er bedre end ikke nogen – men hvis man siger, at det er fint i forhold til en normal forespørgselsdebat, så er man lidt historieløs, i forhold til hvordan Folketinget gennem historien grundigere har behandlet topmøderne i EU.

Så vil jeg sige i forhold til det konkrete indhold af det, statsministeren skal til EU-topmøde for at debattere, at vi i Dansk Folkeparti har stor forståelse for, at eurolandene står i en meget vanskelig situation, at de har fået etableret sig en fælles valuta, men ikke har etableret den ramme omkring valutaen, som er nødvendig for, at den bliver levedygtig. Det burde man selvfølgelig have taget tiltag til, da man skabte euroen. Det gjorde man ikke. Tværtimod vidste man, at det nok som senere, efterhånden som europoproblemerne ville vise sig.

Det er så også kommet – en kæmpe økonomisk krise i Sydeuropa osv. – og det nødvendiggør det, som mange har vidst i ganske mange år, nemlig at en levedygtig fælles valuta bl.a. også kræver en langt stærkere fælles økonomisk koordinering, herunder jo altså det, der er på vej nu med en egentlig bankunion. Der er ikke noget mærkeligt i, at eurolandene diskuterer det og finder ud af, hvordan de kan sikre den valuta, de har valgt at have.

Men må jeg ikke bare minde om, at i september måned 2000, valgte den danske befolkning på et spørgsmål, et flertal herinde havde stillet den danske befolkning, om, hvorvidt vi skulle gå med i euroen, at svare nej tak, men svare, at man ønskede at beholde kronen, man ønskede at beholde vores egen valuta. Det binder altså det her Folketing i den praktiske virkelighed, og det kan ikke nytte noget, at man forsøger at skubbe det ind under gulvtæppet og lade som ingenting og sige, at hvis ikke man taler om, hvad den danske regering mener, så kan vi fedte os lige så stille og roligt med i det, de andre laver for at redde deres fælles valuta, uden at få nogen folkelig debat om det her i Danmark, endsige uden overhovedet at overveje en folkeafstemning i Danmark om, hvorvidt det er en god idé eller ej. På den måde forsøger man jo at lokke Danmark ind i noget uden at vide, om den danske befolkning vil stå bag det, i en situation hvor den danske befolkning altså har valgt at sige, at vi har kronen og ikke euro.

Det er det luskeri, som jeg synes er trist i EU-debatten. Det er det, jeg synes, at vi skal væk fra. Jeg synes, at vi skal have en åben og frejdig EU-debat, hvor man kan mene det ene, man kan mene det andet, men det skal være den åbne dørs politik, det skal foregå ad forløren, man skal turde sige, hvad man mener.

En ting, vi ikke fik at vide af statsministeren under besvarelsen her for et øjeblik siden, var, hvad regeringen mener om alle de her ting. Regeringen mener, at eurolandene må gøre et eller andet, og at der skal laves en ordning for eurolandene, men skal Danmark søge indflydelse, søge deltagelse i det her, eller skal Danmark i respekt for folkeafstemningen i september 2000 sige: Det er de andre, der kører med det; Danmark ønsker ikke at være en del af en kommende bankunion og et fælles banktilsyn? Jeg synes, at vi har brug for den folkelige del af EU-debatten. Jeg synes, at vi har brug for at tale rent ud af posen, og derfor vil jeg også fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at tilkendegive, at en dansk tilslutning til det kommende finanstillsyn/bankunion først iværksættes efter en folkeafstemning herom.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 15).

Kl. 13:16

Formanden:

Tak for det. Det af hr. Kristian Thulesen Dahl fremsatte forslag til vedtagelse indgår naturligvis i de videre forhandlinger.

Der er ikke nogen korte bemærkninger, så det er fru Lykke Friis som ordfører for Venstre.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Lykke Friis (V):

Tak, hr. formand. »Non!« Så klar i mælet var Frankrigs præsident de Gaulle, da han i 1963 bogstavelig talt med et nej smed briterne ud af optagelseslokalet. Som commonwealthland med helt andre økonomiske interesser kunne Storbritannien ikke blive en del af EF-samarbejdet.

Få uger efter det franske »non« tog Danmarks statsminister Jens Otto Krag til Paris og fik håndslag på, at Danmark skam godt kunne få lov til at blive i optagelseslokalet. Hermed stod Danmark over for et afgørende valg: Skulle vi gå med Frankrig og Tyskland, eller skulle vi blive uden for sammen med Storbritannien? Efter en kort tøven valgte Krag, stik imod Venstres holdning, Storbritannien.

Hvorfor starter jeg der? Jo, det gør jeg, fordi det topmøde, vi står over for i morgen, på sigt vil udløse et lignende valg: Skal vi følge kernelandene eller acceptere en endnu mere marginal position end den, vi har i dag?

I Venstre er vi ikke i tvivl om, at det spørgsmål bliver et af de mest centrale i de kommende år, og vi er sådan set heller ikke i tvivl om svaret: Danmark skal placere sig så tæt på Europas kerne som muligt. Det skal vi gøre, fordi vi nu engang deler skæbne med mange af de lande. 500.000 arbejdspladser er direkte afhængige af det indre marked, og der er potentiale til mere – heldigvis.

Der findes beregninger, der viser, at en færdiggørelse af det indre marked kan udløse en ekstra indtægt på ca. 30.000 kr. pr. europæisk husholdning, mens vedtagelsen af frihandelsaftalerne, der er på tegnebrættet, kan løfte EU's BNP med 2 pct. og skabe mere end 2 millioner nye arbejdspladser. Men det sker jo ikke automatisk.

Det kræver, at nogle lande rent faktisk kæmper for sagen, og det kan Danmark jo altså ikke gøre, hvis vi befinder os i periferien af samarbejdet. Det er nemlig en illusion svøbt i dannebrog, at alt bare fortsætter som hidtil, hvis eurolandene tager springet frem med integrationsprocessen og vi bare bliver stående. Det vil simpelt hen svække vores muligheder for at forsvare danske interesser, og i Venstre mener vi altså, at de er for vigtige til at overlade til andre.

Det gælder for øvrigt også på globalt plan, for stadig flere emner er grænseoverskridende, og de krævede jo så netop en proaktiv deltagelse i EU-samarbejdet, eller som Herman Van Rompuy sagde i Oslo for nylig: EU gør det muligt for os at mestre vor egen skæbne.

Derfor har vi fra starten støttet europaluspagnen, finanspagten, ligesom vi grundlæggende er af den opfattelse, at ØMU'en ikke kan stå alene. Den skal suppleres med en bankunion og gerne også stærkere finanspolitiske spilleregler, der gør, at landene sætter tæring efter næring.

Hvis en stabilisering af euroen kræver, at medlemsstaterne vedtager en ny traktat, jamen så er vi også åbne over for det, om end vi i krisetider mener, at EU bør følge det klassiske princip fra »Junglebogen« om det rent og skært nødvendige, det her og nu nødvendige, og ikke kaster os ud i en megatraktat a la forfatningstraktaten.

Hvad betyder det her så på den korte og på den lidt længere bane? Ja, på den korte bane er vi af den opfattelse, at tiden må være kommet til, at regeringen samler Folketingets partier med henblik på at blive enige om et fælles kompas op til de vanskelige forhandlinger, der nu går i gang. Kort sagt: Vi skal have en ny europapolitisk aftale.

En aftale bør efter Venstres opfattelse fokusere på i hvert fald 3 ting. For det første skal vi definere principperne for den kommende integrationsproces, der bør være åben for ikkeeurolande og respektere det indre markeds integritet. For det andet skal vi vedtage en europæiseringsstrategi, der gør op med den bekymrende tendens med få danske embedsmænd – og faktisk også tolke – i EU. Og for det tred-

je skal partierne forpligte hinanden på en bred offentlig debat om Danmarks placering i fremtidens EU.

På den længere bane, når den nye traktat er i hus, og vi kan så spekulere over, hvornår det så måtte være, ja, så venter den afgørende diskussion om, hvor Danmark selv skal placere sig, og der er vi jo så kommet tilbage til 1963. Dengang valgte Jens Otto Krag den marginale placering, og det fik så Venstres daværende europapolitiske ordfører, Per Federspiel, til at konstatere, at regeringen havde deponeret sin handlefrihed hos briterne.

Vi håber i Venstre, at vi denne gang vælger kernen, men det kræver, at vi kommer i gang med debatten, og hvad kunne være et bedre tidspunkt end den 12.12.2012, det kan vi jo alle sammen huske i hvert fald.

På vegne af Venstre, Socialdemokraterne, Radikale Venstre, SF og Konservative skal jeg læse følgende tekst op:

Forslag til vedtagelse

»En stabilisering af ØMU'en er i dansk interesse og bør være åben og transparent i forhold til ikkeeurolande og respektere det indre markeds integritet. Danmark indgår konstruktivt i drøftelserne og afvejer fordele og ulemper ved forslag, der fremlægges. Regeringen opfordres til at drøfte køreplan med partierne og fastlægge Danmarks prioriteter.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 16).

Kl. 13:21

Formanden:

Tak. Det af fru Lykke Friis oplæste forslag til vedtagelse fra fem partier indgår i de videre forhandlinger.

Der er foreløbig tre medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:21

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for ordet, og tak til Venstres ordfører. Det er jo rigtig godt at høre, at Venstre vil kæmpe for, at danske DJØF'ere fortsat kan være ansat i Bruxelles. Jeg kan også høre, at Venstre ønsker en debat. Nu kræver det jo, for at man kan debattere, at man ved, at folk siger, hvad de mener. Det er jo så dér, hvor jeg synes det er lidt spændende, hvad Venstre faktisk mener. Altså, på Venstres landsmøde kunne man jo høre, at det var meget forbudt, når Jens Rohde – det var faktisk så forbudt, at han ikke kunne blive spidskandidat til europaparlamentsvalget – sagde, at EU skulle have et forpligtende forsvarssamarbejde.

Jeg vil bare høre Venstres ordfører, om det her forbud mod at gå ind for et forpligtende forsvarssamarbejde i EU betyder, at Venstre har droppet sit ønske om at afskaffe forsvarsforbeholdet. Det er jo sådan, at det i Lissabontraktaten jo står klart og tydeligt, at man skal have et forpligtende samarbejde, og hvis vi i Danmark afskaffer vores forbehold, bliver vi jo en del af det.

Kl. 13:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:23

Lykke Friis (V):

Jeg vil godt lige anholde den der sådan lidt polemiske introduktion med, at vi vil kæmpe for DJØF'ere. Jeg går ud fra, at vi sådan set er enige om, at det er ret vigtigt, at Danmark – når vi nu har besluttet os for at være medlem af Den Europæiske Union – også har danskere i Kommissionen, der så naturligvis ikke forsvarer danske interesser, men som kan være med til at udlægge teksten, f.eks. med hensyn til hvad den danske model går ud på. Jeg går også ud fra, at vi er enige

om – når vi nu er medlem af EU – at det er meget smart, at den danske statsminister, eller hvem det nu måtte være, har lyst til at tale det danske sprog. Det går jeg sådan set bare som en selvfølge ud fra at vi er enige om.

Der er ikke noget, der er forbudt i Venstre. Det er fint, at man har synspunkter. Det, der bare var pointen med hensyn til det specifikke, var, at det også er vigtigt, at vi der forholder os til, hvor EU's debat er henne lige nu. Det var der, hvor Junglebogsprincippet kom på banen. Det, vi diskuterer nu, er jo præcis en meget, meget vidtgående dagsorden, som jeg også har redegjort for, men den indeholder bare ikke også alle de andre emner om forsvarspolitik, turisme og alle mulige andre ting.

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:24

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen der er da ingen tvivl om, at det at have danske DJØF-stillinger i Bruxelles er et ædelt formål, og det støtter jeg klart. Det, som bare er lidt svært at få på banen, synes jeg, er, hvad Venstre egentlig mener. Altså, hvis det, der står i Lissabontraktaten om et forpligtende forsvarssamarbejde er meget vidtgående og noget, der gør, at man ikke kan udnævne en person som spidskandidat til europaparlamentsvalget, når han går ind for det, er det jo lidt svært at have en debat om det lige præcis meget vidtgående forslag, der er på bordet her.

Men kunne Venstre ikke bare sige, hvad man mener om en fælles arbejdsmarkedspolitik, en fælles skattepolitik, som det bliver foreslået af Van Rompuy? Hvad mener Venstre om, at der skal være en finanszar, sådan som tyskerne har foreslået det, der skal gribe ind i landenes finanspolitik? Venstre kunne jo melde noget ud og gribe chancen for at mene noget om det i dag.

Kl. 13:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:25

Lykke Friis (V):

Jeg synes nu, at vi er ret specifikke, med hensyn til hvad vi helt overordnet mener. Som jeg også sagde i min tale: Ja, vi synes, at euroen skal stabiliseres, og det kræver yderligere integrationstiltag.

Med hensyn til det specifikke, som hr. Nikolaj Villumsen så spørger mig om, vedrørende forsvarspolitik kan jeg da godt oplyse, at Venstre stadig går ind for, at forsvarsforbeholdet skal ophæves; det gør vi. Vi støtter også, hvad der står i Lissabontraktaten, men mig bekendt står der ikke i Lissabontraktaten, at man ikke længere skal have et nationalt forsvar.

Kl. 13:25

Formanden:

Jeg tager kun tre korte bemærkninger til de her første indlæg og måske endnu færre til de følgende, alt efter hvor mange der melder sig. Ellers kan vi ikke få en afvikling, hvor der også bliver korte bemærkninger til statsministeren til sidst.

Men det er hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:25

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, formand. Fru Lykke Friis siger, at det er Venstres position at bringe Danmark så tæt på kernen af EU som overhovedet muligt. Betyder det også, at det set fra Venstres side er det rigtige at gøre at lave et system, hvor en dansk bank kan besluttes lukket fra

Frankfurt af det banktilsyn, man så i fællesskab laver? Betyder det, at hvis man når dertil, at det er det, man finder ud af vil være det rigtigste, og hvis vi skal være med så tæt på kernen som overhovedet muligt, så bør Danmark egentlig også etablere det system, at det er fra Frankfurt, man i givet fald beslutter, om man vil lukke en dansk bank?

Man kan sige, at der er alle mulige mellemstationer i de forhandlinger, der nu kommer, og forskellige måder, man forsøger at tackle tingene på, men hvis Venstre mener, at vi skal gå så langt som overhovedet muligt og de andre etablerer et sådant system, skal Danmark så være med i det forstæet på den måde, at man så fra Frankfurt kan beslutte at lukke en dansk bank?

Kl. 13:26

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:26

Lykke Friis (V):

Nu forstår jeg det sådan, at det kan være, at tilsynsrådet kommer til at placere sig i Paris, men lad det nu ligge. Det afhænger selvfølgelig af de endegyldige forhandlinger. Men det er fuldstændig korrekt bemærket, at vi netop bruger formuleringen så tæt på kernen som overhovedet muligt. Det gør vi naturligvis, for der kan jo godt ske ting under forhandlingsprocessen, som vi siger at vi simpelt hen ikke støtter.

Jeg kan da godt se mange ting, for nu at være endnu mere konkret, i Van Rompuy-rapporten og også i Barrosorapporten, som vi er skeptiske over for. Altså, når Van Rompuy siger, at man skal have et eurozonebudget, som skal bruges i forbindelse med asymmetriske chok, til at afhjælpe situationen i nogle lande, så vil jeg sige, at det siger vi klart fra over for. Det gælder også noget af det, der har været fremme i forbindelse med eurobonds. Det siger vi også klart fra over for.

Så derfor bliver man selvfølgelig nødt til have en overordnet målsætning som et politisk parti, altså her, at man ønsker at placere sig så tæt på den her udvikling som overhovedet muligt, men man har selvfølgelig også mulighed for at præcisere, hvor man mener at der er nogle smertegrænser. Det er jo præcis også derfor, vi har sagt: Lad os nu sætte os ned, når vi får den her tidsplan, og så også blive enige om, hvad de danske prioriteter skal være.

Kl. 13:28

Formanden:
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:28

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har Danmark valgt ikke at være med i euroen. Venstre kan have det synspunkt, at det er en forkert beslutning, den danske befolkning har truffet, og Venstre kan ønske Danmark med i euroen. Det er jo fair nok. Dansk Folkeparti ønsker, at vi bevarer vores krone og ikke har euro. Men det er altså situationen.

Så laver eurolandene noget, der er nødvendigt for dem for at få deres valuta til at fungere. Hvis de nu laver et banktilsyn, der betyder, at man fra centralt hold, uanset om det i Frankfurt eller Paris, kan beslutte at lukke en bank, mener fru Lykke Friis og Venstre så, at sådan et system bør Danmark tilslutte sig, være en del af, så man også i det forum vil kunne beslutte at lukke en dansk bank?

Kl. 13:28

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:28

Lykke Friis (V):

Jeg vil lige anholde, at vi ikke skulle respektere euroforbeholdet. Vi går ind i den her proces i respekt for euroforbeholdet. Det er jo også derfor, jeg i min tale sagde, at det endelige opgør om, hvor Danmark skal placere sig, får vi først, når vi har den nye traktat. Indtil da vil det naturligvis være sådan, at den danske regering støttet af os forhandler på baggrund af et mandat, hvor man respekterer euroforbeholdet.

Med hensyn til specifikke spørgsmål har vi jo også meget, meget klart sagt på adskillige europaudvalgsmøder, at vi mener, at retligheder og pligter skal følges ad. Så hvis ikke Danmark har nogen mulighed for at få indflydelse på de beslutninger, der skal træffes om et banktilsyn, og de radikale beslutninger om at trække stikket til en dansk bank, så kan vi selvfølgelig ikke støtte det. Der skal være den rette balance mellem retligheder og pligter.

Kl. 13:29

Formanden:

Fru Merete Riisager har den sidste korte bemærkning i denne omgang.

Kl. 13:29

Merete Riisager (LA):

For det første vil jeg gerne give Venstre ros for at melde nogle ting klart ud. Det overgår i hvert fald langt regeringen i klarhed. Men når det så er sagt, er det jo heller ikke mere klart end som så.

Det står klart, at i hvert fald fru Lykke Friis gerne vil ind euroen, når støvet har lagt sig – hvad det så end betyder, og jeg gad vide, hvornår støvet så har lagt sig – og på nuværende tidspunkt gerne vil langt ind i euroen. Betyder det så, at Danmark skal indtræde i en bankunion?

Fru Lykke Friis taler meget om det indre marked, men det indre marked er jo periferien af EU. Euroen er centrum. Det indre marked er vi jo en del af, så hvorfor ser fru Lykke Friis det som så attraktivt at træde ind i denne dysfunktionelle eurozone?

Kl. 13:30

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:30

Lykke Friis (V):

Når byggestøvet har lagt sig. Det er selvfølgelig en metafor, men jeg kan jo ikke vide, hvornår den nye traktat måtte være færdigforhandlet. Vi ved, at processen går i gang i slutningen af 2014, og så kan ordføreren, lige så meget som jeg kan, spekulere over det, men det kunne jo så godt være i 2015 eller 2016, at vi står over for den beslutning. Det være sagt som indledning.

Så synes jeg altså også, det er vigtigt, at man som politisk parti kommer med bud på, i hvilke retninger der skal gås. Det har vi gjort, og jeg kvitterer for rosen. Vi synes, at det er den vej, vi skal. Når de andre lande bevæger sig videre, vel at mærke på en måde, som vi overordnet synes er en god idé, for man får stabiliseret euroen, så forholder vi os til det og siger, at det sådan set er den vej, vi gerne vil.

Med hensyn til det indre marked må jeg altså bare sige, at hvis andre lande vælger at gå videre, og det går jeg ud fra at de gør, påvirker det altså også vores muligheder for at kæmpe for en liberalisering af f.eks. serviceydelserne, hvilket samlet set vil give en voldsom vækst på europæisk plan.

Formanden:

Fru Merete Riisager.

Kl. 13:31 uanset at vi har et euroforbehold, som vi i sagens natur respekterer fuldt ud.

Merete Riisager (LA):

Tak. Men så for lige at blive en tak mere konkret: Skal Danmark med i bankunionen, og går ordføreren stadig væk ind for EU-solidaritet? Jeg hørte nemlig ved en tidligere lejlighed, at ordføreren havde udtalt til en avis, at EU-solidaritet ikke er fremmed for Venstre. Nu antager EU-solidaritet jo mange forskellige former: eurobonds, euro-budget, bankunion. Der er mange forskellige måder at betale på. Er ordføreren stadig væk positiv over for det med at være solidarisk med pengepungen?

Kl. 13:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:32

Men det er også skidt, hvis vi kigger længselsfuldt mod topmødet og forventer, at der kommer en endegyldig og hurtig løsning, for en sådan løsning findes ikke, hverken i EU eller i Danmark. Det vil kræve hårdt arbejde. Regeringen har bidt sig fast i forhandlingsbordet for at forsvare danske interesser og for at finde fælles løsninger. Det eneste, der er helt sikkert, er, at der sker noget i EU. Krisen har ændret virkeligheden. Landene og samarbejdet flytter sig – det skulle stå soleklart for dem, der har læst den ret store stak af papirer, der ligger forud for topmødet. Det stod også klart for mange af os, da vi for nylig var på besøg i Berlin og Paris. Eurolandene rykker sammen, men hvis de flytter sig, mens vi står stille, så betyder det også, at vi kommer længere væk fra den indflydelse, som er helt afgørende. Det er derfor, at vi fra regeringens side har været så optagede af at blande os i diskussionen.

Kl. 13:32

Lad os være konkrete med hensyn til noget af det, vi snakker om, f.eks. banktilsynet. Det handler jo kort og godt om at sikre en bedre og mere ensartet tilsynsmyndighed, altså et bedre tilsyn med de europæiske banker. Der kan man, uden at være alt for fordomsfuld, nok godt sige, at kvaliteten har været svingende. Vi ved endnu ikke, om Danmark kommer til at skulle være med, men vi ved, at det, at man får bedre styr på det, er nødvendigt for vores fælles bedste. Samtidig har regeringen jo haft nogle prioriteringer i forhold til, hvordan vi skulle forhandle det her. Det mest centrale punkt var, at der ikke skulle være nogen forpligtelser, hvis der ikke også var en indflydelse. Sagt meget forsimplet kunne man sige, at vi ikke ønsker en situation, hvor en dansk bank kan blive lukket, uden at vi selv har været med til at træffe beslutningen. Det er det, som der de næste par dage vil blive forhandlet om, men det ser ud til, at der er en positiv imødekommenhed, og at der bliver skabt en god model, når det handler om balancen mellem eurolandene og ikkeeurolandene.

Lykke Friis (V):

Helt overordnet drejer de her nye spilleregler sig jo om at undgå den situation, som ligger i spørgsmålet, altså at man skal ud og hjælpe nogle lande, fordi de ikke har overholdt de basale spilleregler. Det er derfor, at man netop går ind og strammer spillereglerne. Men i Venstre har vi den holdning til det europæiske samarbejde og solidaritet, at det har der altid været. Det er der også med strukturfondene. Så det er ikke sådan, at vi fra starten af siger, at det er fuldstændig umuligt at forestille sig, at Danmark vil være villig til i situationer at hjælpe lande. Det ser vi jo også allerede nu med det, den danske regering mig bekendt har sagt om IMF-lån til nogle af eurolandene. Det gør vi jo allerede i dag.

Men dermed er jo ikke sagt, at vi underskriver en blankocheck. Vi siger netop specifikt, at målet er, at vi kan tilslutte os. Men det afhænger da så sandelig af, hvordan det bliver skruet sammen, og her har jeg jo allerede klart sagt, at vi overhovedet ikke forestiller os at kunne sige ja til eurobonds. Vi forestiller os heller ikke at kunne sige ja til, at man har et eurobudget, der går til at skulle afhjælpe asymmetriske chok.

Kl. 13:33

Et andet princip drejer sig om, at det skal være banksektoren selv, der betaler for de fremtidige kriser. Det er mest fair, og det ser heldigvis også ud, som om det er et synspunkt der er opbakning til. Der er en række yderligere spørgsmål, som vil blive diskuteret på topmødet, og der findes i den fremlagte rapport elementer, som er meget vidtgående. Noget af det vil formodentlig også være mere vidtgående, end hvad vi på nuværende tidspunkt kan støtte, og måske mere vidtgående, end hvad vi kommer til at støtte. Men vi kan jo kun forsvare danske interesser og sikre fælles løsninger, hvis vi tager del i debatten. Eurolandene vil have behov for et større og bedre samarbejde, og det er i vores interesse. Vi har i øvrigt heller ikke nogen ret til at sætte os imod det, når vi selv har valgt at have et forbehold. Men vi kan godt deltage i diskussionen.

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Så er det hr. Jens Joel som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:33

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for ordet. Jeg har glædet mig til dagens debat, men man fristes også lidt til at sige: Så står vi her igen; vi står igen foran et EU-topmøde, hvor krisen står øverst på dagsordenen, og hvor man kigger længselsfuldt over mod Bruxelles for at finde en løsning. Det er både godt og skidt. Det er sådan set meget positivt, fordi det illustrerer, at der er en anerkendelse af, at Danmarks skæbne er dybt og entydigt forbundet med det, der sker i resten af Europa. Over 60 pct. af vores eksport går til andre EU-lande, 500.000 danskere har et job som en direkte konsekvens af vores samhandel på det indre marked, og banksektoren er blevet europæiseret osv. osv.

Vi er og bliver dybt afhængige af, hvad der sker i resten af Europa. Det er derfor soleklart, at det er i Danmarks interesse, at der kommer styr på butikken, at økonomien bliver forbedret, og at vi – hvilket er det, vi aktuelt diskuterer – også får bedre kontrol med bankerne, og det er det, uanset hvor meget Danmark skal være med i, og

Vi vil fra socialdemokratisk side lægge til grund, at en større koordinering kan være en fordel, men også, at ansvaret for den økonomiske politik skal forankres i Folketinget. Det var det, vi vedtog og styrkede med finanspagten: Landene skal gøre deres hjemmearbejde. Det er et sundt princip.

Afslutningsvis kan jeg sige, at den mere eller mindre spekulative diskussion og debat om ØMU'ens fremtid, der er lagt op til, jo ikke skal stå i vejen for, at vi holder fast i det, som vi allerede har vedtaget. Det gælder den række af tiltag, der skal sikre, at der kommer bedre styr på økonomien, som f.eks. twopack'en, sixpack'en, det europæiske semester, finanspagten osv. Vi skal have færdiggjort de nye krav til bankerne, så vi kan sikre, at de i fremtiden bliver bedre i stand til selv at kunne modgå kriserne. Vi vedtog under det danske formandskab også en vækstpakke, der skulle sikre, at vi bruger flere strukturmidler på at bekæmpe arbejdsløsheden, og at vi får investeret noget mere i jobskabelsen.

Tak for det.

Kl. 13:37

Kl. 13:40

Formanden:

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:37

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for ordet, og tak til den socialdemokratiske ordfører, hr. Jens Joel. Er Socialdemokraterne enige med statsministeren og økonomiministeren i, at Danmark er det 18. euroland, sådan som statsministeren sagde det i dag på europaudvalgsrådet, og sådan som økonomiministeren udtalte til Jyllands-Posten i går? Og når nu regeringen går ud og melder det ud, mener Socialdemokraterne så ikke, at danskerne bør spørges om, hvorvidt de ønsker, at man skal være det 18. euroland?

Kl. 13:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:38

Jens Joel (S):

Tak for spørgsmålet. Jeg er fuldstændig på linje med økonomi- og indenrigsministeren og statsministeren, når de konstaterer, at vi er meget tæt bundet til euroen. For det er faktisk sådan jeg hører det. Når vi har en fastkurspolitik, som betyder, at alt, hvad der sker i eurolandene og i eurozonen, også har konsekvenser for os, er vi i realiteten også et meget langt stykke af vejen nødt til at følge de samme økonomiske principper, som de følger i eurozonen. Det er helt klart i Danmarks interesse. Og det er mere end noget andet en konstatering; det ikke sådan en politisk vi ville ønske at vi var-holdning. Det er en konstatering af, at vi, hvis vi skal gøre noget godt for dansk økonomi, så må erkende, at det jo er linket til det. Og jeg har ikke hørt, at der i Folketinget skulle være interesse for at ophæve den fastkurspolitik, som jo i virkeligheden er det, der gør den her sammenhæng så stærk.

Kl. 13:39

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:39

Nikolaj Villumsen (EL):

Nu er det jo ikke sådan, at det bare er fastkurspolitikken, som der bliver henvist til. Økonomiministeren siger eksempelvis:

»Vi har gjort os meget umage for at placere os som det 18. land i euroen. Det skyldes dels, at vi har en fastkurs over for euroen, og dels at vi som et af de første lande ratificerede finanspagten.«

Altså, da vi fik at vide, at vi skulle ratificere finanspagten uden at spørge befolkningen – og der var der jo mange partier her i Folketinget, der var imod – så sagde man, at det skete med respekt for det danske euroforbehold. Nu kan jeg så forstå på statsministeren og på økonomiministeren, at vi bliver betragtet som det 18. euroland, fordi vi er gået med i finanspagten.

Synes den socialdemokratiske ordfører ærlig talt ikke, at man burde spørge befolkningen, før man gør Danmark til det 18. euroland?

Kl. 13:40

Formanden:

Ordføreren.

Jens Joel (S):

Jeg synes, at hr. Nikolaj Villumsen her blander årsag og virkning lidt sammen. Det, der er sagen her, og det, der var en af grundene til, at Socialdemokraterne og regeringen syntes, at det var vigtigt, at vi kom med i finanspagten, er det faktum, at vores økonomi via vores fastkurspolitik hænger sammen med euroen og med euroens skæbne. Når det nu er sådan, kan der jo så også godt være tiltag som f.eks. finanspagten, som vi har en soleklar interesse i at gå med i, fordi vil under alle omstændigheder vil blive påvirket af det, der vil ske i den gruppe af lande, som har finanspagten.

Men det er jo ikke det samme, som at vi ikke faktisk var meget opmærksomme på at forhandle os frem til en finanspagt, hvor man kunne træde ind som ikkeeuroland, præcis som at vi i disse dage og i disse timer forhandler om et banktilsyn, som gør, at der er en balance mellem dem, der er med i euroen, og dem, der ikke er med i euroen.

Kl. 13:40

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:40

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Hr. Jens Joel har været inde på det her med, at deltagelse i det her system med en bankunion og et banktilsyn skal bero på, at man har rettigheder og pligter, og at de går hånd i hånd. Se, en del af det, man arbejder med, er jo, at man også laver et system for afvikling af nødlidende banker, og at man skal have en fælles bankafviklingsfond. Den her bankafviklingsfonds midler skal komme fra de banker, som er underlagt det fælles banktilsyn.

Så er spørgsmålet jo til Socialdemokratiet: Er man tilhænger af, at der bliver lavet et system, hvor bankkunderne i danske banker skal finansiere oprydningen efter nødlidende banker i Sydeuropa?

Kl. 13:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:41

Jens Joel (S):

Jeg ved ikke, om jeg selv fik gjort det klart, men jeg hørte i hvert fald statsministeren gøre det rimelig klart, at det jo lige præcis er en af grundene til, at vi ikke endnu siger, om Danmark skal være med eller ikke med i en bankunion. Det er, fordi vi endnu ikke kender detaljerne i, hvordan en given oprydningsmekanisme, om man vil, skal sættes sammen. Og det er meget, meget vigtigt for os, at rettigheder og pligter følges ad i forhold til det her tilsyn. Det vil selvfølgelig også være vigtigt for Socialdemokraterne og for regeringen, at der er en ordentlig balance, men før vi har det endelige setup, er det meget svært at vurdere, om det er noget, der er rimeligt, om det er noget, der er i dansk interesse.

Kl. 13:42

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:42

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, nu synes jeg, at kæden hopper lidt af. Man kan jo ikke stå og argumentere for, at det, der er helt afgørende for Danmark og den danske regering og for Socialdemokratiet, er, at rettigheder og pligter følges ad, når jeg spørger til lige præcis et af de helt centrale elementer i hele den opbygning af det her nye system med et fælles

banktilsyn og en bankunion, nemlig at rettigheder og pligter også følges ad på den måde, at det er de banker, der er underlagt det her fælles system, der betaler til den fond, som skal finansiere oprydningen efter nødlidende banker. For systemet er bygget sådan op, at det er danske bankkunder, der skal finansiere oprydningen efter nødlidende sydeuropæiske banker. Det er systemet. Så kan man jo sige, at hvis det er en dansk bank, der går ned, så er det jo også det her system og den her fond, der skal rydde op – det kan man jo mene.

Så spørger jeg bare Socialdemokratiet: Synes man om den tanke og er man for den idé om en fælles fond i euroregi, som Danmark knytter sig til, hvor de banker og bankkunder, der er inden for det her system, skal betale til den her fond, som skal rydde op efter nødlidende banker? Jeg ved godt, at detaljerne skal udmøntes efterfølgende og alt det der.

Kl. 13:43

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:43

Jens Joel (S):

Jeg kan i hvert fald sige, at når vi forhandler det her, er vores udgangspunkt, at det i højere grad skal være banksektoren selv, som skal løfte de her ting, og så kommer man jo selvfølgelig også til at inddrage de brugere, der er i den sektor. Men hele pointen er, at vi gerne vil undgå en situation, som vi har set tidligere, hvor hele regningen ender hos skatteborgerne, fordi sektoren ikke selv har gjort noget for at sikre sig mod dårlige tider. Vi synes vi faktisk, det er et sundt princip, at banksektoren og den finansielle sektor i det hele taget selv sikrer sig, selv polstrer sig og selv er ansvarlig for at imødegå eventuelle kriser. Det er sådan, vi går ind til forhandlingerne, og så må jo se, hvor langt vi kan komme

Kl. 13:44

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Rasmus Helveg Petersen som radikal ordfører.

Kl. 13:44

(Ordfører)

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne sige tak til statsministeren for åbningsbemærkningerne, og tak til hr. Kristian Thulesen Dahl for at have taget initiativ til den her udmærkede debat. Det Radikale Venstre bakker naturligvis op om regeringens strategi i spørgsmålet om en kommende bankunion.

Det er velkendt, at vi fra radikal side altid har bakket EU op i dets mange facetter, og det er oplagt, at vi i den øjeblikkelige krise skal forsøge at finde fælles løsninger. Stormvejret over den finansielle sektor i land efter land gør det aktuelt at tale om en bankunion. Det er også en naturlig forbedring af ØMU'en, at man får den dimension på hen ad vejen.

Imidlertid er tiden ikke kommet til at træffe forpligtende beslutninger om en sådan størrelse. Vi skal i de kommende forhandlinger sikre os, at vi fra dansk side kan deltage i en fælles bankunion i EU, hvis vi ønsker det. Men vi vil ikke forpligte os endnu på dette spørgsmål; vi skal først se, hvordan forhandlingerne falder ud.

Når tiden kommer, er det min tro, at Det Radikale Venstre vil anbefale, at vi går med i et sådan projekt i fuldt omfang, men som sagt: det er ikke nu, vi skal tage den beslutning. Det kommer selvfølgelig i høj grad an på resultatet.

Det er klart, at denne beslutning også skal tages i respekt for vores forbehold over for den fælles mønt, som det også er fremgået tydeligt af bl.a. statsministerens indlæg. Indtil videre kan vi bakke op om det forslag til vedtagelse, der blev oplæst af fru Lykke Friis. Tak.

Kl. 13:45

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:45

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for ordføreren tale, og tak for ordet. Det, som jeg godt kunne tænke mig at høre, er svaret på et meget aktuelt spørgsmål, som lige nu bliver diskuteret. Det bliver nemlig diskuteret, om man skal indføre en skat på finansielle transaktioner. Det er der nogle lande der har besluttet at gøre, og vi er også nogle i Danmark, der mener, at Danmark burde tilslutte sig det.

Den anden dag var der en kronik af SF's medlem af Europa-Parlamentet, Emilie Turunen, og LO's internationale sekretær, Marie-Louise Knuppert. I en efterfølgende debat siger Emilie Turunen, at det lugter lidt af ideologisk modstand, og at man jo godt kunne prikke lidt til økonomi- og indenrigsministeren og spørge om, hvad det egentlig handler om, når økonomi- og indenrigsministeren afviser dansk deltagelse i den her finansskat.

Derfor vil jeg tillade mig at spørge De Radikales ordfører: Hvad er det egentlig det handler om? Er det ideologisk modstand fra Det Radikale Venstres side, der afholder Danmark fra at være med i den her finansskat, der kunne begrænse spekulation og skaffe masser af penge til velfærd?

Kl. 13:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:47

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Tak for spørgsmålet. Det er ikke en ideologisk modstand. Det er en praktisk modstand. Det er vores formodning, efter de analyser vi nu har gjort os i Det Radikale Venstre, at en sådan skat på finansielle transaktioner vil koste en hel del arbejdspladser i den finansielle sektor i Europa og generelt fordyre den omkostning, der er ved at optage kreditter. Så vi synes, det er en dårlig idé. Det er ikke en ideologisk baseret modstand. Det er en praktisk modstand imod ideen.

Kl. 13:47

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:47

Nikolaj Villumsen (EL):

Nu siger ordføreren så, at det er ud fra nogle analyser, man har lavet i Det Radikale Venstre. Kunne ordføreren så ikke dele de analyser med os andre? Det forholder sig jo sådan, at Europa-Kommissionens egen analyse er, at det ikke vil medføre tab af arbejdspladser, hvis man bruger de penge, man får ind, til at investere i at skabe beskæftigelse. De skrækscenarier, der på et tidspunkt var, om, at Danmark ville tabe mange tusinde arbejdspladser, er blevet fuldstændig underkendt.

Hvis Det Radikale Venstre ligger inde med nye analyser og beregninger, kunne ordføreren så ikke fremlægge dem? For mig bekendt er det sådan, at det overhovedet ikke er tilfældet, at Danmark vil tabe arbejdspladser, tværtimod vil vi få milliarder ind. Jeg tror, at man snakker om 8,5 mia. kr., hvis Danmark tilsluttede sig det her forslag – altså masser af penge til at skaffe arbejdspladser for. Derfor synes jeg, at det lugter lidt som en ideologisk modstand, medmindre der er en spændende analyse fra De Radikale.

Kl. 13:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:48

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Jeg beklager meget, hvis jeg gav indtryk af, at det er analyser, der er produceret i regi af De Radikale. Det er såmænd blot de analyser, som vi forholdt os til, da vi traf beslutningen, og som er offentligt tilgængelige. Så jeg beklager, at jeg ikke har noget afgørende nyt materiale at fremlægge. Men ikke desto mindre fastholder vi vores modstand mod den her skat på finansielle transaktioner, da vi ud fra vores egen analyse af de forhåndenværende tal ikke mener, at det vil være gavnligt.

Kl. 13:48

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Fru Lisbeth Bech Poulsen som SF's ordfører.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak til DF for at rejse spørgsmålet. Der står jo i mange aviser, at vi politikere slet ikke er gode nok til at diskutere EU, Europa og alle de ting, der foregår, og at det er et af hovedproblemerne, i forbindelse med at befolkningen heller ikke interesserer sig nok for det og måske heller ikke kan gennemskue det. Så det her er en anledning til, at vi måske kan diskutere nogle af de her ting, som jeg også tror vi ser forskelligt på. Det synes jeg er en god idé, så tak for det.

Fra SF's side anser vi det jo for meget vigtigt, at euroen stabiliseres. Det er ikke nogen hemmelighed, at vi ikke går ind for euroen. Det har vi ikke gjort tidligere, og trods hr. Kristian Thulesen Dahl og nogle hans kollegaers forsøg på at forplumre det billede går vi stadig væk ikke ind for euroen. Vi mener, at euroen var fejlkonstrueret, og at det viser sig i nogle af de problemer, vi ser i dag.

Men det betyder jo ikke, at vi kan eller må, eller at det på nogen måde ville være rigtigt at stille sig i vejen for, at eurolandene tager skridt til at forbedre nogle af de ting, som har været meget problematiske, og som vi ser eksempler på i især de sydeuropæiske lande. Så vi mener, at det er rigtig, rigtig vigtigt, at euroen stabiliseres, og vi støtter derfor overordnet tiltag med det formål. Van Rompuy's rapport har mange vidtgående forslag, hvoraf mange kun er møntet på eurolandene. Med SF-brillerne på er det glædeligt at se, at der nu bliver taget fat om nogle af de grundlæggende problemer med euroen, som vi i mange år har påpeget.

Krisen har haft mange ofre. Rigtig mange har mistet deres arbejde, og i flere lande er lønnen blevet så lav, at almindelige mennesker ikke kan få det til at løbe rundt, selv om de har et arbejde. Også i Danmark har krisen i Europa kostet mange arbejdspladser, da vi jo lever af at eksportere til disse lande. Det er en ulykkelig situation for mange mennesker, og det er i det perspektiv, vi skal se på de tiltag, der bliver taget på det europæiske niveau. Som politikere må vi påtage os ansvaret og træffe de svære beslutninger, der skal til for at rette op på situationen.

Verden er ændret. Vi er i dag tæt forbundet med eurozonen og resten af Europa, og vi må finde fælles løsninger på problemerne. I forhold til bankunionen mener SF, at det er godt, at der tages tiltag til at bryde den negative spiral, som er opstået af sammenhængen mellem en svag finansiell sektor og svage statsfinanser. Med et fælles banktilsyn af de rette standarder kan vi nu sikre et tilsyn med de store, grænseoverskridende banker, der er – kan man sige – internationale i live, men nationale i døden. I SF er vi tilfredse med, at der er foreslået en model, der ikke kun sikrer, at det på længere sigt ikke er skatteyderne, der skal betale for rekapitalisering af bankerne, men forhåbentlig også, at bankerne betaler for deres eget rod i butikken. Det er også vigtigt, at bankunionen er underlagt en vis grad af demokratisk kontrol.

Hvad angår Danmarks deltagelse, støtter vi selvfølgelig regeringens linje. Vi bliver nødt til at overveje fordele og ulemper, inden vi beslutter, om vi skal deltage. Der er på den ene side meget, der tyder på, at det bliver dyrere at stå uden for en bankunion, da banker, der ikke er omfattet af tilsynet, vil få højere låneomkostninger. Det skal således sikres, at danskerne stadig væk har mulighed for at låne penge, så vi kan få gang i væksten. På den anden side har ikkeeurolandene ingen stemmeret i ECB, og det er svært at forestille sig, at vi skal deltage i et tilsyn, hvor vi ikke har indflydelse på det, hvis licensen trækkes fra en dansk bank.

Så vi skal se på fordele og ulemper, når vi kender det samlede billede, med hensyn til om vi skal deltage, og derfor støtter SF naturligvis den tilgang, der går ud på, at vi bliver nødt til at vente og se, hvad der samlet set ligger, og så skal vi helt pragmatisk se på, hvad der er i Danmarks interesse.

Kl. 13:53

Formanden:

Der er to korte bemærkninger. Først hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:53

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for ordet, formand, og tak til SF's ordfører. SF er jo mig bekendt et euromodstanderparti. Nu har vi så hørt fra statsministeren og økonomiministeren, at Danmark er det 18. euroland. Deler SF's ordfører den analyse?

Kl. 13:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:53

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Hvis Enhedslistens ordfører hørte min tale, ville han have hørt, at jeg gentog det ret bastant i min indledning.

Som jeg har forstået det, og som Socialdemokraternes ordfører også gentog det, ligger det ret klart, at det, som økonomi- og indenrigsministeren sagde, og det, som statsministeren sagde, var, at vi bliver nødt til at forholde os til, at vi er omgivet af eurolandene. Vi bliver nødt til at forholde os til, at vi er i en situation, hvor vi bliver dybt påvirket af, hvad eurolandene gør. Vi ligger tæt op ad eurozonen, og vi har en fastkurspolitik.

Så det er en konstatering af, at naturligvis bliver vi nødt til at følge det tæt. Men der er også mange ting, der så har betydning, når vi er et ikkeeuroland. Altså, vi deltager ikke i de lånepakker til f.eks. Grækenland. Der er også nogle rettigheder, vi ikke har som ikkeeuroland. Der er nogle steder, vi ikke sidder med ved bordet osv. Men vi ligger tæt op ad eurozonen, både politisk og i forhold til konvergenskrav osv.

Så jeg ser det som en konstatering af det. Vi er naturligvis ikke i essensen et euroland, det giver sig selv.

Kl. 13:54

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 13:54

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen det er klart. Altså alle, der har prøvet at køre sydpå fra Aabenraa, har jo konstateret, at de rammer et euroland. Så selvfølgelig ligger Danmark tæt på et euroland, det er klart. Men når økonomiministeren siger, at vi er det 18. euroland, bl.a. fordi vi er med i finanspagten, så vil jeg bare gerne spørge SF's ordfører: Var det sådan, at Danmark ifølge SF's logik og synspunkt tilsluttede sig europolitikken, da vi sagde ja til finanspagten, og burde befolkningen ikke blive

spurgt, om de har den samme holdning, altså at Danmark er det 18. euroland, når nu statsministeren, økonomiministeren og åbenbart også SF's ordfører deler den opfattelse?

Kl. 13:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:55

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nej. Danmark er ikke et euroland, og det var heller ikke det, som statsministeren og økonomi- og indenrigsministeren sagde. Jeg synes, at det giver sig selv. Naturligvis handler det om, hvem vi ligger politisk og økonomisk tæt på, og ikke om, om vi deler en grænse med Tyskland eller ej. Som Socialdemokraternes ordfører også berettede om, betyder eurozonen, det europæiske samarbejde og vores eksport utrolig meget for dansk økonomi – en halv million arbejdspladser handler det om osv. osv.

Skal danskerne spørges? Hvis vi skal have en afstemning om euroforbeholdet, skal danskerne selvfølgelig spørges. Det giver sig selv. Hvis der er et tiltag, som vi går ind i, og hvormed der er afgivelse af suverænitet, skal danskerne selvfølgelig spørges.

Kl. 13:56

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand, og tak til ordføreren. Det er jo logisk nok, at der er nogle eurolande, der har behov for at gøre nogle ting for at prøve at redde deres skrantende valuta, og det er også det, ordføreren fra SF understreger i sin tale. Så er der en anden situation for Danmark, som er et land, der ikke er et euroland; vi har kronen, og det har befolkningen besluttet. Sådan er det, og det er jo dejligt at få konstateret, at SF stadig væk er et parti, der ikke ønsker euroen i Danmark, men ønsker at beholde kronen. Når der har været rokader og ting og sager, er det jo godt lige at få genopfrisket, hvad partierne står for.

Hvis man så alligevel når frem til, at regeringen og et flertal her i Folketinget, på trods af at vi ikke er et euroland, på trods af at vi har valgt at have kronen, ønsker, at Danmark skal være med i den bankunion, som eurolandene etablerer af hensyn til deres fælles valuta, mener SF så ikke, at det er rimeligt, at det er befolkningen, der afgør spørgsmålet om, hvorvidt Danmark skal være med eller ej? Mener SF, at det alene er Justitsministeriets jurister, der ud fra en definition af § 20 i grundloven skal afgøre, hvorvidt befolkningen skal spørges, eller mener SF, at spørgsmålet om, hvorvidt Danmark som ikkeeuroland skal være med i en bankunion, er så afgørende, at det bør befolkningen i givet fald træffe beslutning om?

Kl. 13:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:57

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Nu synes jeg, at DF's ordfører er lidt nonchalant over for vores grundlov, når han bruger formuleringen, om det bare har noget at gøre med § 20 osv. Jeg mener da, at DF har den samme holdning som Folketingets øvrige partier, nemlig at grundloven er utrolig vigtig, og at det er helt på sin plads at bedømme, om vi afgiver suverænitet eller ej. Så det er ikke bare noget, der lige bliver gjort. Det her Folketing har jo også fået bemyndigelse til at træffe nogle beslutninger, når der ikke er tale om overdragelse af suverænitet, og det skal selvfølgelig bedømmes fra sag til sag, om der er det.

I forhold til hr. Kristian Thulesen Dahls bekymring om bankunionen vil jeg sige, at fra SF's side er vi mere bekymret for, at vi med jævne mellemrum, hver 10. eller 15. år, bliver bombet tilbage på grund af finanssystemets bobler, der viser sig i forskellige afarter og forskellige udformninger. Det rammer os igen og igen. Vi er meget optaget af, at finanssystemet bliver reguleret, så almindelige mennesker ikke skal betale, og jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er lidt underligt, at hr. Kristian Thulesen Dahl åbenbart er mere bekymret for bankerne end for skatteyderne, som i EU siden 2008 har betalt 4.500 mia. euro. Måske kunne vi få lavet et system, så det blev finanssystemet, der understøttede sig selv.

Kl. 13:59

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:59

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo sådan, at hvis vi udskriver en regning til bankerne, så har bankerne ét sted at hente de penge, og det er hos bankkunderne. Vil SF lave et system, hvor danske bankkunder fremover skal betale eksempelvis højere gebyrer og højere renter, fordi de danske banker bliver omfattet af en afviklingsmekanisme i euroregi, som man skal betale ind til for f.eks. at redde nødlidende banker eller rydde op efter nødlidende banker i Sydeuropa? Det er jo den konkrete virkelighed. Det er jo det, papirerne, vi har fået udleveret, om topmødediskussionen handler om. De handler om, hvorvidt man skal lave et system for afvikling af nødlidende banker med en fælles bankafviklingsfond, hvis finansiering påhviler de banker, som er underlagt det fælles banktilsyn, herunder de danske banker, hvis Danmark er med. Hvor skaffer de danske banker deres penge fra? Det gør de fra bankkunderne. Så den regning, som SF her er i gang med at udskrive til de danske banker, ender hos de danske bankkunder, som skal finansiere oprydningen efter det sydeuropæiske økonomiske morads. Det er jo i virkeligheden enden på det, SF's ordfører her står og siger.

Så spørger jeg bare helt stiltødt: Hvis vi skal involvere os som land i det system, bør det så ikke være befolkningen, der træffer afgørelsen og siger, at det vil man gerne, eller at det ønsker man ikke? Bør det alene være en juridisk vurdering? Bør den politiske afgørelse ikke være, at sådan noget spørger man befolkningen om, at det er den danske befolkning, der skal afgøre det spørgsmål?

Kl. 14:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:00

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Først vil jeg sige, at en bank eller en finansiell virksomhed jo kan hente sine penge flere steder fra. Man kan udbetale en lille smule mindre til sine aktionærer, man kan udbetale lidt færre millionbonusser til sine chefer, man kan altså selv vælge, hvor man skal finde de her penge henne. Hvis man har rod i eget hus, må man finde pengene. Forhåbentlig har vi også et system, hvor de gode, sunde banker bliver præmieret af bankkunderne, der siger: Den og den her bank lægger hele tiden regningen over på os bankkunder, når den ikke har orden i eget hus, vi skifter bank. Det kan man gøre på forskellige måder.

Jeg vil igen understrege, at jeg synes, at det er meget underligt, at hr. Kristian Thulesen Dahl synes, at det er så synd for bankerne, men at det åbenbart er helt i orden, at man har brugt over 4 bio. euro af skatteydernes penge i EU på at rydde op i stedet for at få lavet et system, som er bæredygtigt i sig selv, og som medfører, at de banker, der har rod i butikken, må lukke ned, og at de gode og sunde banker

forhåbentlig kan overtage deres bankkunder. Det ville være god markedslogik i SF's øjne.

Kl. 14:01

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Nikolaj Villumsen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Nikolaj Villumsen (EL):

Det er rigtig godt at få den her debat i dag. Lige nu er Danmark, EU og faktisk hele Europa sig i en meget historisk situation. Det EU, som vi kender, kommer til at være fortid meget snart. På bordet er et forslag fra EU-præsident Van Rompuy bakket op af noget meget lignende fra kommissionsformand Barosso, som tydeligt sigter imod en eurostat. Det er en radikal forandring af den situation, vi kender i Europa lige nu.

EU skal styre landenes finanspolitik. Man vil tvinge regeringerne til at indgå bilaterale aftaler med Europa-Kommissionen, så der ikke længere er forskel på, om det er den ene eller den anden regering, der sidder ved magten i landene. Jeg tror, at rigtig mange danskere er trætte af, at den nuværende regering ikke gør en større forskel i forhold til den gamle, og de vil blive endnu mere trætte af det, hvis det er Europa-Kommissionen, der har sikret, at der for al fremtid og i længere perioder med de her bilaterale aftaler ikke vil være forskel.

Ligeledes foreslås en finanskommissær, som skal gribe ind i landenes finanslove. Med den tyske finansministers ord ønsker man fra tysk side en finanszar. Tydeligere kan det ikke blive, hvem det er der skal bestemme. EU skal styre landenes arbejdsmarkedspolitik, altså vores lønniveau; EU skal styre vores skattepolitik, altså vores kommende skatteaftaler efter 2014, hvis det står til det, der ligger på bordet i Bruxelles lige nu.

EU-lederne nægter at erkende, at euroen har spillet fallit. Topmøde efter topmøde mødes de og bliver enige om to ting: Om flere nedskæringer på velfærd og løn for almindelige mennesker og om mindre folkestyre. Nu skal den have fuld skrue med det nye forslag til en såkaldt styrket ØMU. Den her forføjede politik skal fortsættes, og spørgsmålet er, om Danmark skal gå med.

På europaudvalgsmødet i dag meldte statsministeren ret klart ud. Hun sagde, at hun støtter Van Rompuys forslag til en styrket ØMU, og sågar erklærede statsministeren, at Danmark er det 18. euroland – en udtalelse, som i går blev bakket op i Jyllands-Posten af økonomiministeren, som sagde, at Danmark er det 18. euroland, bl.a. fordi vi var blandt de første til at slutte os til finanspagten. Jeg synes ærlig talt, at regeringen burde spørge danskerne, om de ønsker at være det 18. euroland, i stedet for at snige europolitikken ind ad bagdøren.

I Danmark har vi en uheilig alliance af jupartier, der står bag europolitikken. Vi har S, SF, De Radikale, Venstre og Konservative, der altid laver EU-politikken sammen. Jeg synes, at de partier burde stå ved deres politik og lade befolkningen tage stilling og spørge den ved en folkeafstemning.

Helt konkret står vi over for det spørgsmål, om vi skal med i bankunionen. Tidligere var det sådan, at statsministeren sagde, at danske skatteydere ikke skulle betale for andre landes banker. I dag kunne vi så høre, at bare det, at der oprettes en buffer, altså at bankerne smider lidt penge i en pulje, så de også er med til at betale, er nok for statsministeren; men i sidste ende vil det jo være skatteborgerne, der betaler, når bankpuljen løber tør. Hvis det skal være tilfældet, skal vi have en folkeafstemning, og jeg håber meget, at statsministeren vil love befolkningen det i dag.

På Enhedslistens vegne vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Danmark er ikke en del af euroen. Det respekterer flertallet i Folketinget. EU skal ikke udvikle sig til en eurostat. Regeringen opfordres til at sige fra over for EU's nedskæringspolitik, der kører Europa dybere ned i økonomisk krise. I stedet bør regeringen arbejde for at sikre velfærd, grøn omstilling og folkestyre?«
(Forslag til vedtagelse nr. V 17).

Kl. 14:06

Formanden:

Tak for det. Det forslag vil indgå i de videre forhandlinger.

Der er ikke nogen korte bemærkninger, så jeg siger tak til Enhedslistens ordfører. Så er det fru Merete Riisager som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:07

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Danmark er det 18. euroland. Sådan sagde statsministeren ved det åbne møde i Europaudvalget her til morgen. Man skal høre meget, før ørerne falder af, og jeg er ret overbevist om, at alle de danskere, der stemte nej til euroen, vil blive overrasket over denne nye status. Og de ca. 70 pct. af danskerne, der ønsker at bevare euroforbeholdet, vil formentlig undre sig over, at de ikke er blevet spurgt, om de har ændret holdning. Statsministeren skal dog have ros for med denne udtalelse for en gangs skyld at indikere, hvor hun ønsker Danmark skal placere sig i den hastige integration, der i øjeblikket sker i EU.

Ud over denne udtalelse, der måske mest af alt var en sproglig svips eller en politisk tanketorsk, har regeringen hidtil haft som strategi at tale sig lidt om EU-integration som overhovedet muligt eller at tale om det i så overordnede termer, at det bliver indhyllet i en sky af lyserød candyfloss, uhåndgribeligt og uskadeligt. Men lad os lige slå fast, at EU er i en helt ny situation. Det står klart for alle, der gider åbne en avis, at speederen er trykket i bund i forhold til at skabe et helt nyt fuldt integreret EU med finanspagt, fælles banktilsyn, udligning af gæld og risici mellem landene, central styring af landenes finanspolitik, fælles skattepolitik, fælles arbejdsmarkedspolitik, og sågar fælles løndannelse har været nævnt. Det EU, der nu er ved at dannes, er fundamentalt forskelligt fra det EU, danskerne har sagt ja til, for det er i den nuværende situation vigtigt at huske på, at danskerne har sagt ja til at være medlem af EU og nej til euroen og dermed også nej til ØMU'en, den økonomiske overbygning på det, som vi i Liberal Alliance anser som EU's gode grundstøjl, nemlig samhandel og fredeligt samarbejde.

Når det gælder EU, er der ingen grænser for, hvor meget new-speak danskerne må lægge øre til, og her må jeg på det stærkeste opfordre regeringen til at slå forvrængerne fra og ærligheden til. For der er mange måder at ødelægge et demokrati på. Ikke at sige sandheden eller at lægge et røgslør ud for det, man gør, eller det, man har tænkt sig at gøre, er en af dem.

Da vi diskuterede finanspagten her i Folketingssalen for nogle måneder siden, fik vi at vide, at finanspagten ikke havde noget med euroen at gøre, og nu får vi at vide, at vi er et euroland, fordi vi har tiltrådt finanspagten. Jeg vil derfor rose Venstre for at melde nogenlunde klart ud i en kronik i Berlingske i dag, hvor man siger, at Danmark skal med ind i euroen, så snart støvet har lagt sig, og at vi skal så langt ind som muligt på nuværende tidspunkt. Det er da noget, man kan forstå. Men hvordan et parti, der tidligere har defineret sig selv som Danmarks liberale parti kan ønske at indgå i et system, hvor alle væsentlige beslutninger centraliseres, hvor ansvaret forsvinder, og hvor borgerne vil opleve en afvikling af det nationale demokrati, som de kender det, er uforståeligt.

Venstre har bedt om et memorandum, og statsministeren har taget handsken op. Det er på høje tid. I Liberal Alliance startede vi denne folketingssamling med at afholde en forespørgselsdebat om det samme, som vi diskuterer i dag. Allerede dengang stod det klart,

at eurozonen gik imod en finansunion. Dengang blev vi mødt af skæve smil. Regeringen kan for så vidt smile skævt til Liberal Alliance, alt det de vil, men at man ikke tager en befolkning alvorligt, der forventer at blive hørt, før de trækkes ind i et tæt økonomisk samarbejde omkring euroen, finder jeg dybt alvorligt. Selv om statsministeren er europæer af hjertet, er hun dog valgt af den danske befolkning til at varetage danskernes interesser.

Liberal Alliance ønsker, at den danske befolkning spørges, før vi bevæger os endnu længere ind i eurozonen, og vi støtter derfor det forslag til vedtagelse, der er fremsat af Dansk Folkeparti.

Kl. 14:10

Formanden:

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Det er først hr. Lars Barfoed.

Kl. 14:10

Lars Barfoed (KF):

Jeg må sige, at jeg undrer mig en del, når jeg hører fru Merete Riisager redegøre for hele den europæiske situation og forholdet mellem eurolande og ikkeeurolande. Det er, som om Liberal Alliance lever i den vildfarelse, at fordi vi ikke er et euroland, kan vi være fuldstændig ligeglade med, hvordan det går med euroen og med eurolandenes økonomi og finanser, for det er jo ikke os.

Sandheden er jo, at vi har et skæbnefællesskab. Vi er da dybt afhængige af udviklingen i eurolandenes økonomi. Vi har låst den danske kroners kurs fast til euroens kurs. Derfor er der en sammenhæng og et skæbnefællesskab, og derfor må vi da også engagere os i løsningen af de fælles europæiske økonomiske problemer og tage del i det og også være opmærksomme på, at hvis vi isolerer os for meget fra det, det sker, risikerer vi at udsætte danske pengeinstitutter og andre finansielle virksomheder for dårligere funding – altså højere omkostninger – når de skal have kapital til at låne penge ud til kunderne. Er fru Merete Riisager ikke enig i den betragtning?

Kl. 14:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:12

Merete Riisager (LA):

Jeg tror nu nok ikke overraskende, at det er hr. Lars Barfoed, der lever i en vildfarelse. Selvfølgelig påvirkes vi af, hvad der sker i eurozonen, og det er også derfor, at vi skal have så mange kort på hånden som muligt for at navigere og for at gøre det, der er bedst for Danmark, og for at placere os så godt som muligt i en eurozone, som jo tydeligvis ikke kan finde ud af det, og hvor der bliver gravet et større og større hul foran den.

Derfor mener jeg, at vi skal gå ind i et konstruktivt samarbejde med de lande, som heller ikke ønsker at indtræde i euroen, f.eks. briterne, svenskerne og tjekkerne. Der er jo altså andre lande, som har fornuften i behold, og som kan se, at det er en helt forkert vej, vi er kommet ud på.

Kl. 14:12

Formanden:

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 14:12

Lars Barfoed (KF):

Jeg ved ikke, hvad det er for et hul, som fru Merete Riisager mener at man graver foran sig. For mig at se har der været masser af huller og bump på vejen, men det, man er i gang med, når vi taler om et fælles banktilsyn, er jo at sikre stabiliteten i den finansielle sektor i Europa. Der kan man jo ikke bare sammenligne os med Storbritanni-

en. Vi har jo besluttet at binde den danske valuta, kronen, op på euroen, og medmindre Liberal Alliance – og det ville være en sensation, hvis Liberal Alliance har den opfattelse – ønsker, at vi skal frigøre os valutapolitisk fra euroen, kan man ikke med nogen fornuft hævde, at vi kan isolere os fra eurolandene. Vi har nemlig et skæbnefællesskab med dem, fordi vi har bundet vores krone op på deres kursudvikling.

Kl. 14:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:13

Merete Riisager (LA):

Jeg ved ikke, om ordføreren forestiller sig, at man ved at sidde fuldstændig stille og bare åbne munden op for alt det, der kommer, kan løse situationen. Det mener vi ikke i Liberal Alliance at vi kan. Vi skal som nation være så agile som overhovedet muligt, sådan at vi selv kan agere. Det kan man godt som et lille land, og det er der andre små lande, der kan. Ved at indgå i et konstruktivt samarbejde med andre lande, som også ser, at samarbejdet omkring euroen er kommet ud i alvorlige vanskeligheder, kan vi indtage den bedst mulige position.

Kl. 14:14

Formanden:

Så er det hr. Jens Joel for en kort bemærkning.

Kl. 14:14

Jens Joel (S):

Tak for det og tak til ordføreren.

Uden at være sådan helt skarp på psykologien tror jeg alligevel, at fru Merete Riisager lider lidt af det, man vist kalder projicering, når hun siger, at regeringen ikke rigtig har nogen bud på, hvad der skal ske. Det, der er sandheden, er jo, at regeringen faktisk forholder sig til den virkelighed, vi er i. Jeg har ganske mange fredage haft fornøjelsen af samarbejdet i Europaudvalget, men må også tilstå, at der er meget, meget langt imellem, at man får et bud på, hvordan Liberal Alliance mener vi skal agere i en international verden, hvor markederne går på tværs, hvor finanssektoren går på tværs, og hvor det eneste svar er, at vi skal trække os tilbage, vi skal ud af EU.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad Liberal Alliances europapolitik er – for at come to terms med det her.

Kl. 14:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:15

Merete Riisager (LA):

Nu bliver det jo nok lidt svært at redegøre for den på 2 minutter. Men jeg kan da starte med at sige, at det ikke er særlig klædeligt, når taleren citerer mig forkert og siger, at Liberal Alliance vil ud af EU. Det ved taleren udmærket godt at Liberal Alliance ikke vil.

Vi ønsker at være i EU, vi ønsker at være en del af det indre marked, vi ønsker at indgå i et samarbejde om problemer, som er tværnationale, men overbygningen omkring euroen er jo ved at udvikle sig til et samarbejde, hvor ansvaret forsvinder; hvor nogle må betale og andre bliver styret. Man kan undre sig over, at regeringen synes, at det er så fremragende et samarbejde, at man da må træde ind i det.

Kl. 14:15

Formanden:

Hr. Jens Joel.

Kl. 14:15

Kl. 14:18

Jens Joel (S):

Man kan også undre sig over, at når vi så tager skridt til, at der skal strammes op, så det ikke bare er regningen, der skal sendes videre, og andre der skal betale, bliver der også sagt nej. Men hvis det er for abstrakt at skulle diskutere den samlede vision omkring det her, kan man jo tage fat der, hvor hr. Lars Barfoed sluttede og sige, at når vi nu er i fastkurs og derfor meget tæt knyttet til euroen, men fru Merete Riisager og Liberal Alliance ikke mener, at vi skal samarbejde for at styrke den euro, som vi er fast tilknyttet, er det helt simple spørgsmål: Ønsker Liberal Alliance at ophæve den fastkurspolitik, vi har?

Kl. 14:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:16

Merete Riisager (LA):

Hør nu her, vil jeg sige til hr. Jens Joel, det er urealistisk, at Danmark kan stabilisere euroen. Danmark skal ikke forsøge på det, vi skal ikke gå ind og betale for noget rod, som vi ikke har skabt. Det er ikke vores rod, vi behøver ikke betale.

Derudover er det en god idé at beholde så mange kort på hånden som overhovedet muligt, sådan at vi kan navigere i en global verden, i stedet for bare at lægge sig ind i et dysfunktionelt samarbejde omkring euroen.

Kl. 14:16

Formanden:

Hr. Jakob Ellemann-Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:17

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det, og tak til ordføreren. Jeg vil gerne fortsætte lidt med den her bekymring for demokratiet i Europa, som fru Merete Riisager lufter. Mener ordføreren, at den norske model, hvor man sådan pr. dekret, telefax eller noget andet modtager direktiver om, hvorledes verden skal forstås, er en mere demokratisk anvendelig model end den, hvor man faktisk har indflydelse på, hvad retning Europa bevæger sig i?

Kl. 14:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:17

Merete Riisager (LA):

Som jeg tidligere har sagt, så lad os søge indflydelse der, hvor vi måske kan få noget indflydelse, f.eks. på udviklingen af det indre marked. Det er jo sådan i øjeblikket, at der kommer små og svage tiltag for at forbedre det, som vi synes er rigtig vigtigt med EU, nemlig det indre marked, hvorimod de store tunge tiltag kommer i forhold til ØMU'en, de kommer i forhold til en euro, som vakler, og som ikke kan fungere, medmindre man laver fuld centralistisk styring. Og det er der, jeg siger, at demokratiet forsvinder. For de fleste europæere har jo en forestilling om, at de kan gå hen til deres nationale parlament, stemme sig til en politik og blive hørt i forhold til den økonomiske politik, der skal føres i netop deres land.

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jo, den del hørte jeg sådan set godt. Men mener ordføreren egentlig, at netop den norske model, som jeg nævnte, er mere demokratisk, altså en model, hvor man står udenfor som en del af B-holdet og får at vide fra A-holdet, der sidder med ved bordet, hvad retning man skal gå i, hvilke regler man skal følge? Er det en mere demokratisk model, at man stiller sig udenfor i stedet for at bede om at få lov til at få indflydelse?

Kl. 14:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:18

Merete Riisager (LA):

Jeg synes faktisk, det er en lille smule trættende, når man trækker lande frem, som ikke er en del af EU. Det ville da meget mere interessant at snakke om briterne, om svenskerne eller om tjekkerne, som jo også siger, at det, der er grundstøtten i EU og det, som vi skal bygge videre på, jo er det indre marked; det er et samarbejde om problemer, som går på tværs af grænser.

Men euroen er et samarbejde, som er ved at udvikle sig i en uheldig retning. De fleste, som åbner aviser, har jo erkendt, at euroen ikke kan fungere som pengepolitik. Det bliver finanspolitik, det bliver skattepolitik, det bliver fælles arbejdsmarkedspolitik, det bliver en situation, hvor nogle lande betaler, mens andre modtager og bliver styret. Det giver en voldsom uoverensstemmelse mellem de europæiske befolkninger, og det må vi bare erkende er et voldsomt problem for demokratierne i Europa.

Kl. 14:19

Formanden:

Tak. Jeg kan godt se, at der er noteret en ekstra kort bemærkning. Jeg har ikke taget mere end tre pr. ordfører på noget tidspunkt, så jeg siger tak til Liberal Alliances ordfører.

Så er det hr. Lars Barfoed som konservativ ordfører.

Kl. 14:20

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Tak til Dansk Folkeparti for at have taget initiativ til en europapolitisk debat. Det er godt, når vi kan få det, og det er jo store og vigtige beslutninger, der skal træffes, ikke kun i forbindelse med det møde, som statsministeren meget snart skal ned til, men også i det hele taget i de kommende uger og måneder, hvor der jo skal ske nogle spændende ting på den europæiske scene. Det er jo også, fordi vi står over for store fælles udfordringer. Jeg vil gerne understrege, at det er fælles udfordringer, som vi står over for. Det er jo ikke sådan, at vi i Danmark kan isolere os fra de udfordringer, som eurolandene kæmper med, for vi er en del af Europa, vi er en del af europæisk økonomi, og vores krone er bundet helt op på euroen. Og jeg har i hvert fald ikke hørt nogen her i dag hævde, at den ikke længere skal være det.

I Det Konservative Folkeparti har vi altid været stærke tilhænger af et stærkt europæisk samarbejde. Det er vi fortsat. Det er der mange grunde til. Det fælles samarbejde i Europa sikrer fred, stabilitet og sikkerhed, det fælleseuropæiske samarbejde sikrer økonomisk velstand i Europa, og så har vi i det hele taget en lang række grænseoverskridende udfordringer tilfælles i de europæiske lande, som gør det helt naturligt, og jeg havde nær sagt nødvendigt, at vi samarbejder på tværs af grænserne i Europa.

Men samtidig vil jeg gerne understrege, at Det Konservative Folkeparti også har den klare opfattelse, at der må være grænser for in-

tegration, at der må være grænser for fælles regler, grænser for fælles politik, og grænsen må gå nogenlunde der, hvor det ikke giver nogen god mening at have fælles regler, hvor der ikke er sådanne fælles udfordringer og muligheder, så vi skal have fælles regler og fælles politik, men hvor landene lige så godt kunne have egne regler og egen politik. Det er der, grænsen går. Det vil selvfølgelig være sådan, at der er en stor gråzone, hvor vi løbende kan diskutere, om et givet område så er et område, som bør være et fællesskabsområde eller ej.

Men når vi taler om økonomi og finanser kan der for mig at se ikke være nogen tvivl om, at vi har fælles udfordringer i de europæiske lande, og derfor må Danmark naturligvis også engagere sig i at håndtere de enorme udfordringer, som vi har på grund af den finansielle krise, som jo ikke er helt overstået. Her skal vi også bruge den lærdom, vi forhåbentlig har fået, de erfaringer, vi har gjort i de senere års krisesituation, til at forebygge, at lignende situationer opstår i fremtiden. Det kan man aldrig helt sikre sig mod, men man kan i hvert fald gøre, hvad man kan, for at begrænse den risiko så meget som overhovedet muligt.

Lige her og nu er det jo et fælles banktilsyn, som står lige for at skulle træffes beslutninger om. Jeg vil gerne på Det Konservative Folkepartis vegne sige, at udgangspunktet for Det Konservative Folkeparti er, at det tjener Danmark og danske interesser bedst, at vi er med i en fælles bankunion. Det betyder ikke, at vi synes, at vi kan træffe en endelig beslutning om det i dag, for det kommer naturligvis an på, som også statsministeren sagde, hvad der bliver den endelige udformning af et sådant fælles tilsyn.

Men alt andet lige er det bedst, at vi er med. Det er bedst for den danske finansielle sektor, for danske pengeinstitutter og andre finansielle virksomheders mulighed for at få kapital til en billig pris, som man igen kan låne ud til borgere og virksomheder i Danmark til en fornuftig rente. Der er klart en risiko for, at danske borgere og virksomheder kommer til at betale i form af en højere rente, hvis vi isolerer os fra det fælles banktilsyn. Jeg synes sådan set, at det ser ud, som om det er fornuftige vilkår, man kan forhandle sig frem til i de kommende dage, for så vidt angår ikkeeurolandes muligheder at tilslutte sig et sådant fælles tilsyn.

Derefter kommer så de øvrige faser i forbindelse med den fælles bankunion i de kommende måneder, og det må vi så tage stilling til, når vi ser, hvordan udformningen der bliver. Der er da klart forhold, som vi i Det Konservative Folkeparti er skeptiske over for, og som jeg ville have redegjort for, hvis ikke det var, fordi jeg kunne se, at min taletid er udløbet.

Kl. 14:24

Formanden:

Det er korrekt. Der er to, der har bedt om korte bemærkninger, og den første er hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:24

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Og jeg vil så gerne netop der, hvor hr. Lars Barfoed slap, give hr. Lars Barfoed muligheden for at fortsætte. For hr. Lars Barfoed forsøgte sig jo først med at komme med den der med at sige, at De Konservative er et parti, som vil det fuldt og helt, man vil det hele, og man er så tæt på osv., men der var så alligevel nogle grænser. Jeg kunne så forstå, at vi der, hvor det ikke rigtig giver nogen mening at lave en EU-regulering, skulle lade være med at gøre det. Jamen det er jo fantastisk!

Det, der så er det interessante, er jo selvfølgelig, hvor det ikke giver mening. Hvor er det, grænsen går? Det, som man her i de kommende dage og man i de efterfølgende par år vil komme til at diskutere, er jo denne plan, der er delt op i tre etaper. Der synes jeg da det kunne være rigtig interessant, hvis hr. Lars Barfoed ville fortælle, hvad det er, man på nuværende tidspunkt kan sige i forhold til det

med de tre etaper. Er der f.eks. her noget, der kan tyde på, at der kan være en grænse, som man vil synes, at man skulle trække, og hvor vi altså kan sige, at her er det sådan, at selv De Konservative – som jo ellers er et parti, der, når vi ser på det i et historisk perspektiv, og når vi ser på det i en integrationsmæssig sammenhæng, indtil nu er gået med på alt, hvad der er kommet fra EU – ikke ønsker at være med, for her er der alligevel en grænse, som man så ønsker at trække? Det synes jeg det kunne være interessant at få at vide, for der er jo tale om en plan, der er meget vidtgående. Det er jo en plan, der vil ende med, at der kommer mere fælles beslutningstagning, f.eks. når det gælder de nationale finanslove, og at der kommer en fælles koordinering af den økonomiske politik, herunder af skatte- og beskæftigelsespolitikken osv.

Så der er jo virkelig tale om noget, der tager fat om nogle væsentlige ting i det danske samfund.

Kl. 14:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:26

Lars Barfoed (KF):

Jamen jeg vil sige tak, fordi jeg på den måde så også får anledning til at sige det sidste, som jeg havde tænkt mig at sige. Jeg vil dog først gerne lige sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at det ikke var noget med, at jeg forsøgte mig med at sige noget om, at Det Konservative Folkeparti var stærke tilhængere af det europæiske samarbejde, og at det så alligevel ikke helt var sådan. Der er ikke noget, jeg forsøger at sige; det er noget, jeg siger, og jeg siger det, fordi jeg mener det.

Når jeg sagde det, var det også, fordi jeg gerne ville understrege – og det vil jeg gerne gøre en gang til her – at jeg altså forbeholder mig retten til at kunne have et nuanceret standpunkt. Det kan ikke nytte noget, at hr. Kristian Thulesen Dahl prøver på at gøre det til et spørgsmål, om, at man, hvis man er tilhænger af det europæiske samarbejde og Den Europæiske Union og af Danmarks deltagelse heri, så er blevet defineret og blevet anbragt i en bås, hvor man bare siger ja og amen til alt, der kommer fra EU. For det gør Det Konservative Folkeparti ikke – basta!

Så vil jeg gerne sige, at min skepsis først og fremmest retter sig mod to områder. Det ene punkt er bankafviklingen. Hr. Kristian Thulesen Dahl har meget rigtigt peget på, at der selvfølgelig er en risiko for, at de danske pengeinstitutter kan komme til at betale en pris, der er for høj, fordi der andre steder i Europa har været et svigt i økonomierne og et svigt med hensyn til styringen af bankerne. Det er en af de ting, som vi må se på med skepsis, for vi skal ikke udsætte de danske pengeinstitutter for en for stor risiko; det kan jo smitte af på kunderne og aktionærerne.

Med hensyn til det andet punkt vil jeg sige, at jeg sådan set mener, at vi er gået langt, og at det, når det gælder den fælles finanspolitik, jo har også har været fornuftigt nok at vi har gjort det. Men hvis vi kommer derhen, hvor Kommissionen eller EU skal kunne gribe ind og intervenere i det, der vedrører det nærmere indhold i vores finanslove, så synes jeg at der er et problem.

Kl. 14:27

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Lars Barfoed må undskyldte, at jeg sidder og bliver lidt rundtosset. Men det kan man godt blive, når man kan se, at der på talerstolen står en hr. Lars Barfoed, der, havde jeg nær sagt, er blevet ophidset, blot fordi man har stillet sådan et enkelt spørgsmål.

Det lyder jo flot, når man siger, at man vil trække en grænse, og at der er nogle ting, som man siger nej til, men mit problem er bare, at jeg ikke kan huske, at der skulle have været nogle ting, som De Konservative har sagt nej til. Jeg kan ikke huske, at der har været nogen forhandlinger om en traktat, hvor De Konservative har sagt, at der ville man ikke afgive suveræniteten, at der ville man ikke overlade flere beføjelser til EU, eller at det ville man ikke være med til. Jeg kan huske, at De Konservative eksempelvis ønsket, at vi skulle have euroen i Danmark, og at man sagde, at det var noget, som danskerne skulle tage til sig. Men danskerne sagde nej tak. Jeg kan huske et konservativt parti, der har ment, at de danske forbehold skulle væk, sådan at vi fuldt og helt kunne være med, og alt det der. Alt det der kan jeg huske.

Men jeg kan ikke rigtig huske, at der skulle have været nogen steder, hvor De Konservative skulle have sagt, at det ville man ikke være med til, at der sagde man nej tak, eller at der anbefalede man befolkningen, at den sagde nej til det. Jeg kan bare ikke huske det. Det kan godt være, at det bare er, fordi jeg ikke er klædt ordentligt på til debatten i dag, men så må hr. Lars Barfoed jo kunne berige mig med nogle oplysninger om, hvor det er, at De Konservative har sagt nej.

Men det er jo derfor, at det, når vi kigger fremad, så er med en vis sund skepsis med hensyn til om det, der bliver sagt, og som alligevel lyder sådan lidt flydende, om, at der er nogle ting, der måske ikke er så gode og sådan noget, virkelig er noget, der vil afstedkomme, at vi for en gangs skyld vil kunne se, at der er et konservativt parti her i Danmark, der siger, at det vil man bare ikke være med til, altså at vi vil kunne se, at De Konservative, uanset hvad regeringen siger, og uanset hvad Venstre siger, så siger nej. Jeg glæder mig til den dag.

Kl. 14:28

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:28

Lars Barfoed (KF):

Nu har jeg så redegjort for, hvor det i hvert fald primært er jeg ser med skepsis på den plan, som Van Rompuy har lagt frem. Men jeg skal gerne hjælpe lidt til, når det gælder hr. Kristian Thulesen Dahls korttidshukommelse.

Bare inden for de seneste par måneder har Det Konservative Folkeparti været stærkt afvisende over for tanken om en europæisk finansskat. Det ønsker vi ikke. Vi ønsker slet ikke, at man skal give EU muligheden for at kunne opkræve skatter. Der er også et andet forslag, som vi har været stærkt imod, og det er det forslag, der har været fra Kommissionen, om, at man fra EU's side skulle begynde at blande sig i sammensætningen af bestyrelserne i aktieselskaberne i Europa. Der mener vi, at det i det hele taget må være sådan, at den, der ejer en virksomhed, selv må kunne bestemme, hvem der skal sidde i bestyrelsen. Det giver ikke nogen mening, at man på europæisk plan begynder at lave kvoteordninger. Sammensætningen af bestyrelserne i aktieselskaberne er ikke noget fælles problem, en fælles udfordring, eller et grænseoverskridende problem.

Så det er bare to eksempler fra de seneste måneder, hvor Det Konservative Folkeparti har været imod initiativer fra EU.

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:29

Nikolaj Villumsen (EL):

Jamen jeg er egentlig også lidt interesseret i, hvad det er, De Konservative mener. Nu var jeg ikke med til De Konservatives landsmøde,

men det er min opfattelse, at tonen over for EU blev strammet der. Dengang finanspagten blev præsenteret, altså, det vil sige, da Merkel og Sarkozy på et møde i Marseille proklamerede, at nu havde de et forslag til, hvad man skulle gøre – det, der blev til finanspagten – var hr. Lars Barfoed til stede og proklamerede, at De Konservative i Danmark havde et andet syn på tingene, nemlig at de gik ind for nationalstaternes Europa. Sådan mindes jeg at hr. Lars Barfoed formulerede det. Kort tid efter støttede De Konservative så, at Danmark tilsluttede sig den finanspagt, som Merkel og Sarkozy havde foreslået.

Derfor vil jeg bare gerne høre nu: Hvor er det, grænsen går? Altså, nu har vi et forslag om en fælles skatte- og arbejdsmarkedspolitik på bordet fra EU-præsidenten, Van Rompuy. Giver det mening – hvis man spørger De Konservative i Danmark?

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 14:30

Lars Barfoed (KF):

Med hensyn til det pågældende møde i Marseille, som jo lå lige op til et europæisk topmøde i Bruxelles, vil jeg sige, at jeg ganske nøje husker, hvad jeg sagde ved den lejlighed. Og det, jeg sagde dér, er sådan set det samme, som jeg sagde lige før: Når det gjaldt finanspagten og det at koordinere finanspolitikken derhen, at vi skal have en bundlinje i vores nationale budgetter, der sikrer mod for store underskud og for stor gældsætning, så er jeg sådan set enig i, at det skal vi i fællesskab styre efter. Men jeg mener til gengæld ikke, at EU skal intervenere i, hvordan vi når frem til det resultat på bundlinjen – altså om det er gennem øgede skatter, hvilket jeg aldrig ville gå ind for, eller om det er gennem besparelser, eller hvordan vi ellers skal nedbringe vores underskud. Det er det, jeg tager afstand fra. Det gjorde jeg ved den lejlighed, og det har jeg gjort i dag.

Når det gælder beskæftigelsespolitik og skattepolitik, står der jo – trods alt – ikke i dokumentet, at vi skal have en fælles beskæftigelsespolitik og skattepolitik. Der står, at man skal arbejde hen imod at koordinere beskæftigelses- og skattepolitikken, men jeg er da også skeptisk over for, hvor langt man forestiller sig man vil gå i den retning.

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:32

Nikolaj Villumsen (EL):

Altså, nu er det jo sådan, at man siger, at efter 2014 skal man i gang med det her med fælles skattepolitik og arbejdsmarkedspolitik. Og jeg håber da, at De Konservative vil sige fra over for det. Jeg ved ikke, om jeg skal forstå det sådan; så hvis jeg skal forstå det sådan, må ordføreren meget gerne uddybe.

Men hvad så med at have en fælles finanskommissær? Det er jo det, der også ligger på bordet. Det er jo lige præcis en, der skal gribe ind i landenes finanslove. Det er faktisk en tidligere del af processen end den her fælles skatte- og arbejdsmarkedspolitik. Vil man afvise det? Altså, det er ret radikalt; tyskerne snakker om en finanszar. Betyder det, at vi vil se en konservativ modstand mod det?

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 14:32

Lars Barfoed (KF):

Altså, det afgørende i den sammenhæng er jo ikke, om der er en person, der har en titel – og det kan så være finanskommissær eller finanszar eller noget helt tredje – det afgørende er, hvad stillingsindholdet vil være, og hvilke kompetencer man giver Kommissionen i de sammenhænge. Og der er det, jeg siger, at jeg ikke ønsker, at Kommissionen får mulighed for at intervenere i sammensætningen af landenes budgetter, altså i vores finanslov. Det er en lov, vi skal vedtage her i Folketinget. Jeg accepterer helt, at vi skal holde os inden for nogle grænser, når det gælder underskud og gældsætning, men ikke at man intervenserer i, hvordan vi når frem til den bundlinje.

Som sagt ved jeg ikke helt, hvad der ligger i Van Rompuy's formulering om at koordinere beskæftigelsespolitik og skattepolitik. Men jeg ønsker ikke, at det skal være sådan, at vi ikke kan have vores egen beskæftigelsespolitik og vores egen skattepolitik i Danmark. Det skal vi naturligvis kunne have. Om vi så skal diskutere med de andre og der er nogle målsætninger på det ene eller det andet område, kan da godt være, men så må vi jo se, hvad der ligger nærmere i det. Men vi skal kunne føre vores egen skattepolitik og beskæftigelsespolitik.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg giver så ordet til hr. Edmund Joensen.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

Det er positivt, at debatten afholdes før mødet i Det Europæiske Råd. Spørgsmålet om fælleseuropæisk finanstillings og indskydergaranti kan få konsekvenser for færøske og grønlandske banker og indskydere. Færøerne og Grønland er som bekendt ikke med i EU, men er en integreret del af den danske finanssektor. Regeringen bør derfor have en plan for, hvad man gør med hensyn til færøske og grønlandske banker og indskydere.

Derfor vil jeg spørge statsministeren specielt om indskydergarantien. Har regeringen en plan, og hvad går den i givet fald ud på? Og vil regeringen forpligte sig til, at indskyderne på Færøerne og i Grønland har en garanti, der er på linje med den fælleseuropæiske? Tak.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så giver jeg ordet til statsministeren.

Kl. 14:35

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for debatten i dag. Den afspejler, at det er særdeles vigtige spørgsmål, vi diskuterer i øjeblikket i EU, også på det kommende topmøde. Jeg vil gerne kvittere for en spændende og også ganske konstruktiv debat, som vi har haft i dag. Jeg vil også godt understrege, at det er regeringens opfattelse, at det er i Danmarks klare interesse, at der kommer styr på krisen i Europa. Derfor skal vi selvfølgelig også debattere, hvordan ØMU'en kan styrkes yderligere ud over de tiltag, som allerede i løbet af det sidste år er taget for at styrke euroen og ØMU'en.

Regeringen går ind i de her diskussioner med det klare udgangspunkt, at et styrket EU-samarbejde er en vigtig del af løsningen på den krise, som vi desværre stadig står i. EU har taget en række væsentlige initiativer, som har været med til at afdæmpe konsekvenserne af krisen og forhindre, at vi begår de samme fejl en gang til. Men

vi må også konstatere, at vi desværre ikke er ude af krisen endnu, og at der stadig er et langt, sejt træk foran os. Derfor er det også vigtigt, at vi bliver ved med at fokusere på, hvordan EU-samarbejdet kan indrettes bedst muligt, så vi kan komme ud på den anden side af krisen og igen få skabt vækst og arbejdspladser i Europa. Det er de arbejdspladser, som vi har så hårdt brug for.

Jeg vil også gerne endnu en gang understrege, at vi fra dansk side deltager aktivt i forhandlingerne og diskussionerne. Vi byder ind med danske synspunkter, naturligvis i fuld respekt for euroforbeholdet. Et af de synspunkter, jeg vil fremhæve i den forbindelse, er, at en styrkelse af ØMU'en skal være åben og transparent i forhold til ikkeeurolande. Den skal selvfølgelig også respektere det indre markeds integritet. Det er noget af det, vi har været meget optaget af.

Ud over det har vi også været optaget af, at ikkeeurolande får færre rettigheder, hvis de skulle ønske at deltage i det, som vi skal diskutere de kommende dage, nemlig finanstillingsnet. Det er måske en af de sager, som har optaget os mest i de seneste dage og uger. Det er det her med, at vi skal sikre, at hvis vi har pligter over for tilsynet, skal vi også have rettigheder. Som vi ser forhandlingerne nu, er der sket betydelige fremskridt, som styrker ikkeeurolandenes rettigheder. Som vi vurderer forhandlingerne, har der været stor vilje blandt eurolandene til at finde en løsning, så det bliver attraktivt for ikkeeurolande at deltage.

De her diskussioner betyder ikke, at vi i Danmark, som jeg også sagde tidligere, har afgjort, om vi i sidste ende skal deltage. Det kan vi først afgøre, når vi har hele pakken foran os. Først derefter giver det mening, at vi i Danmark tager en grundig diskussion og vurderer, om det er i dansk interesse at deltage. Men indtil videre skal der ikke være nogen tvivl om, at vi er optaget af, at euroen kommer ud af krisen, at vi får en styrket euro, og det er også det, vi har sagt til de andre lande, nemlig at vi støtter, at de er optaget af at få styrket ØMU'en.

Jeg ser selvfølgelig frem til at holde tæt kontakt til Folketingets partier om hele denne sag i det kommende forløb. Jeg opfatter debatter som dem, vi har i dag, og som vi også havde tidligere i Europa-udvalget, som meget væsentlige, og vi skal være stolte af den europadebat, vi har i Danmark.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er et par korte bemærkninger. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:39

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Statsministeren har fulgt med i den time og 39 minutter, vi har debatteret. På baggrund af det, statsministeren har hørt nu, og den debat, der har været i Europaudvalget tidligere på dagen, vil jeg spørge statsministeren om, hvorvidt der er noget som helst punkt, hvor regeringen og partiet Venstre er uenige om det, man nu står over for. Det, jeg har hørt Venstre sige, er måske det samme, som statsministeren siger, bare i et klarere sprog. Man vil have Danmark placeret så tæt på kernen som muligt. Det er det, man tager udgangspunkt i og tror er i Danmarks interesse. Og så handler det egentlig om, hvordan vejen dertil ser ud.

Men ud over at fru Lykke Friis på Venstres vegne måske har sagt det lidt mere åbenhjertigt og direkte, er der så noget i det indholdsmæssige af det, statsministeren har hørt fra Venstres side, som på nogen måde er i modsætning til det, som statsministeren selv står for? Jeg har haft svært ved at tyde statsministerens holdning til det her ting, men det er måske en måde at få klarhed over på det på.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Statsministeren.

Kl. 14:40

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal ikke gøre mig klog på Venstres samlede holdning til det europapolitiske, men jeg skal ikke lægge skjul på, at vi på mange stræk har fællesskab med det japolitiske flertal i Folketinget. Det er også en af grundene til, at vi har lavet et fælles forslag til vedtagelse i dag. Der er en gruppe af partier i Folketinget, som er optaget af, at vi søger indflydelse i det europæiske samarbejde, som er optaget af og har forståelse for, at de beslutninger, der bliver taget i Europa, også kommer os ved, fordi de påvirker Danmark. Derfor giver det god mening, hvis man gerne vil have indflydelse på ens egen situation, at man også søger indflydelse på den europæiske situation. Det har været udgangspunktet for min europæiske holdning igennem mange år, og jeg tror også, det er en del af udgangspunktet for Venstres europæiske holdning. Så hvis hr. Kristian Thulesen Dahl kan finde lighedspunkter mellem Venstre og Socialdemokraterne på det punkt, har han sikkert ret. Vi har jo igennem mange, mange år samarbejdet om Danmarks position i Europa.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:41

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Det var helt igennem et svar, som jeg forventede. Det betyder så også, at når budskabet er, at Danmark skal placere sig så tæt på kernen i EU som muligt, er det en fælles bestræbelse, som Venstre, Socialdemokraterne og for den sags skyld regeringen og statsministeren har. Det gør så, at det er nødvendigt at spørge, hvordan man med det som udgangspunkt sikrer sig fuld respekt for euroforbeholdet.

Jeg synes, der tegner sig et mere og mere tydeligt billede af, at der er nogle partier herinde, der i virkeligheden forsøger at bringe Danmark i den situation, at vi agerer, fuldstændig som om vi var et euroland. Den eneste forskel er, at vores mønter og sedler ikke hedder euro, men kroner. Men den følger jo kursen på euro tæt. Man har fastkurspolitik. Og i alt, hvad man gør med hensyn til den økonomiske del, koordinering og central styring – nu er der så tale om en bankunion osv. – vil man placere Danmark så tæt på eurolandene som overhovedet muligt. Hvori består så respekten for euroforbeholdet?

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Statsministeren.

Kl. 14:42

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Danmark er ikke et euroland. Det har man jo også mærket meget tydeligt det sidste år, hvor Danmark ikke er blevet bedt om at bidrage solidarisk til f.eks. nogle af de lånemekanismer, man har skabt i forhold til f.eks. Grækenland. Danmark er ikke et euroland. Vi har ikke de pligter og rettigheder, som de andre eurolande har. Det er jo egentlig ganske, ganske enkelt.

Vores opgave er at placere Danmark der, hvor vi får mest indflydelse på forhold, som påvirker os selv. Det, vi har oplevet de sidste år, er, at det, der sker i Europa – hvis en bank går ned, hvis et land har problemer med økonomien, hvis renten stiger – med det samme påvirker forholdene i Danmark. Derfor mener jeg, det er i Danmarks interesse at bidrage til, at vi får styr på euroen, at vi fremadrettet styrker ØMU'en. Det er i Danmarks interesse. Vi har set, at hvis der ikke er styr på euroen, går det ud over Danmark med det samme.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Fru Lykke Friis.

Kl. 14:43

Lykke Friis (V):

Tak. Jeg vil godt starte med at kvittere for den her debat, men også kvittere for, at vi nu også for alvor kommer lidt mere ned i detaljen. Det gør vi jo bl.a., fordi vi får en tænketanksrapport, vi får en høring, og så vil der jo så også, når vi har afholdt det, være mulighed for at indgå en europapolitisk aftale. Det vil jeg godt starte med at kvittere for.

Mit spørgsmål er: Er statsministeren enig i, at den periode, vi nu går ind i i den europæiske integrationsproces, bliver meget afgørende for dansk indflydelse, altså at vi går ind i et udskilningsløb, hvor vi skal beslutte os for, om vi skal være i kernen, eller om vi skal lægge os mere i periferien? Det er sådan set lidt afgørende, for det er jo det, der er perspektivet i den debat, vi skal have den kommende tid, for ellers er der en fare for, at vi udelukkende diskuterer de enkelte forslag løserevet.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Statsministeren.

Kl. 14:44

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil ikke bruge ordet udskilningsløb. Jeg vil i øvrigt gerne takke for, at der kvitteres for den konstruktive måde at diskutere Europa på. Det synes jeg er rigtig vigtigt. Det er rigtig vigtigt, at vi kommer videre, og fru Lykke Friis angiver, hvilket spor vi skal videre ad.

Jeg oplever det ikke som et udskilningsløb, men man skal da være helt fuldstændig ærlig og sige, at eurolandene igennem de sidste år har rykket markant. Der er nogle, der har det indtryk, at eurolandene ikke har gjort nok for at rydde op i den krise, vi har i øjeblikket. Jeg synes, at eurolandene har opført sig solidarisk og har opfundet nye måder at gøre tingene på, mens vi stod midt i krisen. Så jeg er egentlig ret imponeret af eurolandenes evne til at agere i den her vanskelige situation.

Så eurolandene har haft og vil have en diskussion om, hvordan man styrker euroen. Noget af det har været noget, man gjorde for at løse krisen, men også fremadrettet vil eurolandene være optaget af, hvordan man styrker euroen fremadrettet, og det betyder selvfølgelig, at eurolandene får nye mekanismer, nye måder at gøre tingene på, som også påvirker ikkeeurolandene.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Fru Lykke Friis.

Kl. 14:45

Lykke Friis (V):

Jeg hører det lidt som værende en diskussion om ord, om man nu vælger at kalde det et udskilningsløb eller ej. Statsministeren har vist aldrig været glad for sportsmetaforer anyway. Men jeg forstår det på den måde, at ja, de andre lande går videre, og at der nu vitterlig sker noget i den europæiske integrationsproces. Derfor et helt specifikt opfølgende spørgsmål: Vi har jo nu fra Venstres side klart sagt – det gjorde formanden allerede i Herning – at vi synes, at Danmark skal placere sig så tæt på kernen som muligt. Hvor ønsker regeringen så, at Danmark skal placere sig?

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Statsministeren.

Kl. 14:46

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det har altid været socialdemokraternes og nu også regeringens holdning, at Danmark skal placere sig der, hvor vi får mest indflydelse, og det, der er sagens kerne, er, at de ting, der foregår i Europa, de beslutninger, der træffes, også inden for eurozonen, påvirker Danmark. Derfor er vi også optaget af at være tæt på eurolandene. Det var bl.a. derfor, vi var enige om, at vi skulle være en del af finanspagten, netop fordi vi også er optaget af at være tæt på kernen i Europa. Så heller ikke på det punkt tror jeg der er så stor forskel på hvad Venstre og Socialdemokraterne mener. Jeg tror ikke, vi er enige om alt, men jeg tror, at Venstre og regeringen generelt deler en række fælles grundholdninger til, hvor Danmark placerer sig bedst, som bl.a. kom til udtryk, da vi i fællesskab tog beslutning om, at vi skulle være en del af finanspagten.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:47

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for ordet, formand, og tak til statsministeren for at få nogle interessante ting på bordet i dag.

Jeg tror, at når man spørger rigtig mange danskere, vil de sige, at det, som de er rigtig sure over, er det her med, at bankerne er dem, der tjener pengene, og så ender det med at være skatteborgerne, der betaler regningen. Derfor var jeg også blandt dem, som var ret glade, da statsministeren i juni meldte ud omkring en eventuel dansk deltagelse i en bankunion, nemlig:

»De danske skatteydere er ikke interesseret i at betale for gæld, de ikke selv har skabt« .

Det blev tolket, som om det ville være en umulighed, at danske skatteborgere skulle betale for den andre landes bankers gæld. Nu kunne vi så høre på europaudvalgsmødet i dag, at statsministeren åbnede op for lige præcis det her, bare der var en lille buffer i bankerne, så de også var lidt med til at betale. Hvorfor ændrer statsministeren holdning?

Kl. 14:48

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror ikke, jeg tidligere har talt om en buffer og brugt det ord. Faktisk tror jeg ikke, jeg har brugt det ord, buffer, hele dagen.

Vi har den grundholdning, og det har vi haft hele tiden, at det fælles tilsyn skal hvile på, at i forbindelse med kriser er det først og fremmest sektoren selv, der skal bære omkostningerne, og ikke skatteborgerne. Det er det princip, vi har haft i forhold til den danske banksektor, og det er det princip, vi har gennemført med de bankpakker, vi har gennemført i Danmark, nemlig at det er sektoren selv, der må betale. Glædeligvis kan vi nu konstatere, at den måde at tænke på, altså at sektoren må bære omkostningerne selv, også er noget, man deler i EU. Det er bl.a. det, der fremgår af Kommissionens forslag om det samme, og også det, som man må forstå der lægges op til i ØMU-rapporten, nemlig at man skal fastholde det her princip. Så det er bankerne, der skal bære omkostningerne selv.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:49

Nikolaj Villumsen (EL):

Ja, bankerne skal ind over, men den sidste regning vil jo ende ved skatteyderne. Sådan er det forslag, der ligger på bordet. Når den

bankpakke – kalde det buffer, kald det, hvad man vil – er tomt, så er det skatteyderne, regningen rammer.

Det er jo meget kontroversielt med de her bankpakker, og jeg synes, det ville være rigtig kontroversielt, hvis fremtidige bankpakker, hvis Danmark går med i bankunionen, ikke bliver besluttet i Folketinget, men at den øverste myndighed er Den Europæiske Centralbank, og at danske skatteydere ikke bare skal dække ind for Danske Bank, men skal dække ind for Deutsche Bank eller franske banker. Hvis det sker, vil statsministeren så ikke bare love os en folkeafstemning, for så tror jeg, at danskerne svar vil være ret klart?

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Statsministeren.

Kl. 14:50

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er glad for, at vi fik på det rene, at hr. Nikolaj Villumsen citerede mig forkert, for det er altid lidt ubehageligt. Så det er jeg glad for at vi fik på det rene.

I forhold til den her afviklingsmekanisme skal man bide mærke i, at det ikke er noget, der er besluttet endnu, men netop en af de ting, som skal beslutes i løbet af 2013. Vores udgangspunkt er det samme, som det hele tiden har været, nemlig at omkostninger i forbindelse med kriser først og fremmest skal bæres af sektoren selv og ikke skatteyderne, og vi er glade for, at det princip og den måde at tænke på også kan genfindes i Kommissionens forslag.

Det her tror jeg drejer sig om noget andet. Jeg tror, det drejer sig om, at hr. Nikolaj Villumsen altid ville være imod, at man skulle have et sådant fælles tilsyn og en afviklingsmekanisme. Sådan har regeringen det ikke. Vi vil afvente, hvordan det her kommer til at se ud. Vi vil gøre vores indflydelse gældende, og først derefter vil vi tage stilling til, om det kan være fornuftigt for Danmark at deltage. Og man kunne godt forestille sig en situation, hvor det kunne være fornuftigt for Danmark at deltage. Man kan argumentere ganske enkelt: Hvis man har en grænseoverskridende banksektor, kan det også være, det er fornuftigt at have et grænseoverskridende tilsyn, bare for at sige det ganske kort.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Merete Riisager.

Kl. 14:51

Merete Riisager (LA):

Statsministeren sagde her til morgen, at Danmark er det 18. euroland. Vil statsministeren ikke lige uddybe, hvad hun mente med det?

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Statsministeren.

Kl. 14:51

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Meget gerne. Det er en konstatering af, at af ikkeeurolandene er vi det land, som er tættest på eurolandene. Hvorfor det? Det er, fordi vi har en fastkurspolitik; en fastkurspolitik, som jeg i øvrigt ikke tror at der er nogen, der argumenterer imod. Men det, at vi har en fastkurspolitik, betyder selvfølgelig, at vi er meget tæt på euroen og tættere på end briterne, som jo ikke har en fastkurspolitik for deres pund, og tættere på end svenskerne, som ikke har en fastkurspolitik for den svenske krone. Vi har valgt en fastkurspolitik, og derfor er vi tættere på euroen end de to lande, jeg nævnte. Derfor er det en konstatering, når jeg og andre har sagt, at vi er det 18. euroland

Kl. 14:52

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Merete Riisager.

Kl. 14:52

Merete Riisager (LA):

Vi har jo haft fastkurspolitikken længe. Statsministeren sagde jo netop, at når vi er det 18. euroland – det sagde hun til morgen – er det bl.a., fordi vi har en fastkurspolitik og har ratificeret finanspagten. Da vi diskuterede finanspagten med regeringen her for et par måneder siden, fik vi at vide, at den ikke havde noget med euroen at gøre, og nu siger statsministeren, at vi er det 18. euroland, fordi vi har fastkurspolitik, og fordi vi har ratificeret finanspagten. Og så siger statsministeren om bankunionen, at hvis vi indtræder i den, bliver det i respekt for euroforbeholdet.

Det er ærlig talt lidt svært at finde ud af, hvad statsministeren mener. Og hvad vil statsministeren sige til alle de danskere, som tror, at vi har et fungerende euroforbehold, og som tror, at regeringen har respekt for demokratiet og for, at danskerne har sagt nej til euroen?

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Statsministeren.

Kl. 14:53

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Vi har et forbehold, og det er også derfor, at vi hverken har de rettigheder eller de pligter, som eurolandene har. Det har man også kunne se i samtlige de beslutninger, der er truffet i det sidste års tid. Der er eurolandene, som er eurolande, og så er der ikkeeurolandene, som selvfølgelig har respekt for som i Danmarks tilfælde, at der er et forbehold. Og det betyder, at vi ikke tager del i de pligter og rettigheder, som eurolandene har.

Finanspagten er et rigtig godt eksempel. Finanspagten har selvfølgelig noget med euroen at gøre, for det er jo eurolandene, der har en finanspagt, mens ikkeeurolandene har haft mulighed for at tilslutte sig finanspagten. Men det er et godt eksempel, for alle eurolandene skulle være medlem af finanspagten, hvorimod ikkeeurolande, som Danmark, kunne vælge at tilslutte sig den. Så jeg tror aldrig, at jeg har sagt, at finanspagten ikke har noget med eurolandene at gøre, men det er så endnu et eksempel på, at fru Merete Riisager ikke citerer mig helt korrekt.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 14:54

Lars Barfoed (KF):

Jeg vil gerne spørge, om statsministeren i forbindelse med de drøftelser, der nu skal være, vil sikre, at danske realkreditobligationer bliver betragtet som stærke værdipapirer, så vi ikke risikerer, at vi får ødelagt det danske realkreditsystem, som jo er noget ganske særligt, og som jeg ved at der kan være lidt problemer med at forklare ude i Europa, fordi det er et særligt dansk system. Men det er jo vigtigt for hele vores finansielle system, at der er en respekt om vores danske realkreditobligationer, og at de bliver vægtet som solide papirer, når man skal opføre pengeinstitutternes sammensætning af deres kapital.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har ikke nogen konkret formodning om, at der vil være et problem for danske realkreditinstitutioner. Det er rigtigt, at diskussionen af og til kommer op. Men jeg har ikke nogen konkret formodning om, at hvis Danmark skulle vælge at være en del af det her fælles tilsyn, at der så vil være et problem for danske realkreditinstitutioner.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Lars Barfoed?

Så er det slut med de korte bemærkninger, og vi siger tak til statsministeren og giver ordet til ordføreren for forespørgerne, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:55

(Ordfører for forespørgerne)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo bl.a. for, at jeg kan få lejlighed til at sige tak for debatten. Jeg synes, at den debat, vi nu har haft lejlighed til at have, har vist, at der er behov for, at vi her i Folketingssalen diskuterer EU's udvikling.

Jeg er bekendt med – og det er jo ikke alle tilhørerne, der er det – at der har været ganske mange, der har bedt om ordet undervejs, men på grund af de taletidsregler, der er, har de simpelt hen været afskåret fra at deltage i denne debat under den her hasteforespørgsel. Der er kun afsat 2 timer, og så er debatten slut, og det skal formanden selvfølgelig styre efter, sådan er det. Det betyder bare, at der har været en masse medlemmer her i Folketinget, som har ønsket at tage del i den her debat, men ikke haft mulighed for det. Og det illustrerer for mig, at vi burde have haft en egentlig forespørgselsdebat, hvor vi havde god tid til den grundlæggende EU-debat.

Det skal selvfølgelig ikke betyde, at jeg ikke samtidig alligevel takker for den debat, der har været, og som jeg også syntes illustrerede nogle ting, nemlig for det første, at der er noget af en strudsepolitik over det, regeringen foretager sig. Det er der også med det forslag til vedtagelse, som nu bliver vedtaget i morgen af flertallet her i Folketinget. Det er en politik, der går ud på, at man, som der står i forslaget, skal afveje fordele og ulemper ved forslag, der fremlægges. Ja, det er da altid en god idé at afveje fordele og ulemper ved forslag, der fremlægges. Og så står der videre, at regeringen opfordres til at drøfte køreplanen med partierne og fastlægge Danmarks prioriteter. Aha, drøfte en køreplan med partierne, ja, det er nok heller ikke særlig skelsættende, men har det for alvor gjort os klogere på, hvad regeringen egentlig vil på de enkelte områder? Nej, det har det ikke, selv om vi har forsøgt at afæske netop det under debatten.

Statsministeren sagde ved sin tiltræden for, tror jeg, godt et års tid siden, at hun ville være statsminister for alle danskere, eller hun sagde for hele Danmark. Jeg syntes, det var godt sagt, og jeg tænkte: Det lover godt og måske specielt i forhold til vores EU-debat, som jo tit har været delt op mellem på den ene side dem, man har benævnt jupartierne, og på den anden side dem, man har benævnt nejparterne.

Jeg må desværre konstatere, at under den her sparsomme 2-timersdebat, vi har fået lov til at have i dag, lykkedes det statsministeren at bruge udtrykket det japolitiske flertal. Altså, at hun – på trods af det, hun havde som udgangspunkt om at være statsminister for hele Danmark, da hun trådte til som statsminister – alligevel herinde allerede nu deler partierne op i jupartier og nejparter. Man kan jo næsten forstå, at dem, hun vil drøfte køreplan og fastlægge Danmarks prioriteter med, når det handler om EU, er de såkaldte jupartier.

På den måde får man EU-politikken tilbage til det, vi har kendt. Ikke til noget udfordrende nyt i forhold til at have en spændende dis-

kussion af, hvad vi vil bredt set her i Danmark med EU-politikken – man prøver stadig væk at dele det op i den ene side og den anden side og at undgå debatten og sandsynligvis også i sidste ende en folkeafstemning.

I Dansk Folkeparti synes vi omvendt, at alle bør inddrages i diskussionen om EU-politikken, at EU-politikken er så vigtig, at det bør være en folkelig debat, der rækker videre ud, også ud over det her hus, og at det resultat, der kommer, også om en bankunion og et banktilsyn, er et resultat, der bør forelægges danskerne i form af en folkeafstemning. For det er jo det, der i virkeligheden ultimativt sikrer, at det er danskerne, der træffer beslutningen om Danmarks placering i det fremtidige EU-samarbejde.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forespørgslen slut.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse finder sted i morgen.

Vi holder en pause på 1/2 minut.

Kl. 14:59

Mødet er udsat. (Kl. 14:59).

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Da justitsministeren ikke er kommet, udsætter vi mødet i 5 minutter. Mødet er udsat. (Kl. 15:01).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Da justitsministeren nu er kommet til stede, genoptager vi mødet, og jeg giver ordet til spørgeren, hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:05

Spm. nr. S 636

1) Til justitsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvad vil regeringen gøre for at løse problemerne med bl.a. asylansøgere, der begår kriminalitet, som afsløret af TV 2 Nyhederne?

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Hvad vil regeringen gøre for at løse problemerne med bl.a. asylansøgere, der begår kriminalitet, som afsløret af TV 2 Nyhederne?

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Justitsministeren.

Kl. 15:05

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand, og jeg skal beklage, at det lige tog et par minutter over tiden. Tak til hr. Martin Henriksen for spørgsmålet.

Jeg vil gerne indlede med at slå fast, at det efter regeringens opfattelse selvsagt og fuldstændig selvfølgelig er helt uacceptabelt, at der foregår handel med narkotika på landets asylcentre. Der skal ikke være nogen tvivl om, at det er alvorlig kriminalitet, og at der skal slås hårdt ned på det, ligesom der skal slås hårdt ned på mennesker,

der under dække af at være på flugt kommer til Danmark for at begå kriminalitet.

Asylcentersystemet, ja, det er jo til for at huse de mennesker, der kommer til Danmark, fordi de har måttet flygte fra deres hjemland. Der er ofte tale om sårbare personer, der har brug for trygge rammer, og det gælder ikke mindst det betydelige antal børn, som bor Sandholmlejren.

På baggrund af de oplysninger, der i den seneste tid har været fremme i medierne om bl.a. narkotikasalg i Sandholmlejren, har Udlændingestyrelsen, politiet og Røde Kors været i tæt dialog om, hvad der kan gøres yderligere for at komme dette problem til livs.

Det er bl.a. aftalt, at der indledes et tættere samarbejde mellem Røde Kors og Nordsjællands Politi. Det er helt afgørende, at Røde Kors hurtigt og konsekvent anmelder kriminalitet til politiet.

Herudover skal Røde Kors føre adgangskontrol med personer, der ønsker at komme ind på Center Sandholm, således at det sikres, at alle personer, der får adgang til lejren, har lovligt ærinde dér, altså i Sandholmlejren. Røde Kors skal også øge sin kontrol af fællesarealerne og aktivt forholde sig til, om personer, der antræffes på stedet, har ret til at være der eller ej.

Til det formål vil Røde Kors i en periode øge sin bemanding i ydertimerne, dvs. om natten og i weekenden, og det vil også betyde, at de mange lovlydige beboere i Center Sandholm vil få nemmere ved at indberette kriminalitet til personalet.

Røde Kors vil også sammen med politiet tage skridt til at etablere øget brug af videoovervågning af fællesarealer, hegn m.v., i det omfang det er hensigtsmæssigt.

Endelig vil politiet i Center Sandholm hyppigt foretage patruljering i og omkring området.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:07

Martin Henriksen (DF):

Tak for svaret. Jeg forstår, at justitsministeren vil slå hårdt ned på det, og spørgsmålet er så, hvordan justitsministeren agter at gøre det. Det er jo fint nok med ekstra videoovervågning. Det er fint nok med lidt ekstra kontrol af, hvem der kommer ind og ud, men det løser jo ikke det grundlæggende problem. Det grundlæggende problem er jo, at der er mennesker, der kommer til Danmark og søger om at få asyl, og under dække af, at de er forfulgt, bruger de vores asylsystem til at begå kriminalitet. Det er den ene del af problemet.

Den anden del af problemet er, at der også er udlændinge, som rent faktisk burde være udvist af Danmark, men som ikke er udvist af Danmark og derfor stadig væk render rundt og f.eks. begår kriminalitet. Jeg vil egentlig gerne høre, hvad justitsministeren har tænkt sig at gøre ved det ud over at sige, at han agter at slå hårdt ned på det. Så spørgsmålet er: Hvordan vil justitsministeren løse de problemer, som TV 2 Nyhederne har afsløret? For de ting, som justitsministeren remser op her, er ikke tilstrækkelige. Er der mere fra justitsministerens side?

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Justitsministeren.

Kl. 15:08

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, virkeligheden er jo den, at hvis man ser på, hvad der er sat i værk de sidste 6 måneder, kan man se, at der er iværksat en hel række initiativer for lige nøjagtigt at imødegå det her problem. Der er etableret et systematisk samarbejde på operativt niveau mellem Røde Kors, Rigspolitiet, Nordsjællands Politi og Udlændingestyrelsen om

de her problemer. Der vil være styrket adgangskontrol på Center Sandholm. Der vil være styrket egenkontrol af Røde Kors, altså på og omkring centeret. Der vil være øget brug af videoovervågning, og der vil også være mulighed for at indføre elektroniske nøglekort til værelserne, for der har vi også set at der skulle være et problem.

Der vil løbende være politiaktioner og øget tilstedeværelse, og der vil i øvrigt være en mere målrettet indkvartering af asylansøgere, således at vi helt generelt får en centerstruktur, som bliver sådan, at dem, der har behov for asyl, skal være her, og at de skal modtages på modtagecentre, mens dem, der ikke har noget opholdsgrundlag, skal på udrejsecentre. Samtidig er der lavet en fast track-ordning mellem Københavns Politi og Københavns Byret, som sikrer, at folk, der ikke har noget opholdsgrundlag, kommer hurtigst muligt ud af landet.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:09

Martin Henriksen (DF):

Men problemet er jo, som jeg også nævnte i mit første spørgsmål, at mange af de initiativer, som ministeren nu nævner, ikke løser det grundlæggende problem. Altså, vil ministeren f.eks. gøre det nemmere at udvise kriminelle asylansøgere? Jeg er med på, at der er muligheder for at udvise dem i dag. Vil ministeren sørge for, at det bliver nemmere at udvise kriminelle asylansøgere, og at politiet kan blive mere effektivt med hensyn til at udvise kriminelle asylansøgere? Vil man tage nogle initiativer der?

Vil man tage nogle initiativer, hvor man f.eks. opretter særlige centre, hvor de pågældende personer, som man ved skaber ballade, som man ved begår kriminalitet, kan være, og hvor de, hvis ikke de kan udvises, så er under bevogtning og ikke må forlade stedet? De skal simpelt hen være der og skal ikke rende frit rundt i samfundet. Vil man det? Eller vil man tage nogle initiativer, der begrænser asyltilstrømningen til Danmark? Vil man det?

Det er nogle af de forslag, vi har fra Dansk Folkepartis side, og de vil løse problemet, de vil kraftigt minimere problemet. De initiativer, som ministeren her lister op, tager ikke grundlæggende fat om det problem, der er, nemlig at der kommer rigtig mange asylansøgere til Danmark, og at der desværre er nogle af dem, som misbruger vores asylsystem til at begå kriminalitet.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Justitsministeren.

Kl. 15:10

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, jeg tror, at jeg må sige til hr. Martin Henriksen, at det ligesom er en postgang for sent. De her initiativer er sat i værk inden for de sidste 6 måneder. Jeg havde jo ikke nogen forventning om, at Dansk Folkeparti og hr. Martin Henriksen her i dag ville sige, at det sandelig var rigtig godt, at regeringen nu har iværksat alle de her initiativer, men faktum er, at det er det, vi har gjort. Vi har iværksat målrettede initiativer for at løse nogle af de problemer, som der er.

I forhold til at lave en opsplitning af centerstrukturen i modtagecentre og udrejsecentre er det jo noget, Røde Kors har peget på igennem lang tid. Det tror jeg også de gjorde under den tidligere regering, hvor Dansk Folkeparti var parlamentarisk grundlag. Der havde man jo haft mulighed for at gøre det. Det gør vi nu. Hvorfor? For at sikre ordentlige modtageforhold for dem, der reelt har behov for at være her, samtidig med at dem, der skal ud igen og ikke har noget opholdsgrundlag, netop kan komme ud igen. Sker der så noget i forhold til at gøre udsendelserne hurtigere? Ja, det gør der. Vi har lavet

en fast track-ordning mellem Københavns Politi og Københavns Byret, som sørger for, at processen kører hurtigere end tidligere. Så der sker faktisk en hel masse, som jeg synes Dansk Folkeparti burde være tilfreds med.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:11

Martin Henriksen (DF):

Dansk Folkeparti gjorde det, da vi havde indflydelse på udlændinge- og asylpolitikken, at vi begrænsede tilstrømningen. Det er det mest effektive, man kan gøre. Men det vil ministeren ikke gøre, og det vil regeringen ikke gøre. Det ville være dejligt, hvis der her i dag kom en ny melding fra statsministeren om, at nu vil man gerne begrænse tilstrømningen. Det tvivler jeg på der kommer.

Justitsministeren siger, at der kommer nogle særlige afdelinger, nogle særlige centre. Jamen hvis de asylansøgere, som vi har set i TV 2 Nyhederne, og som man en gang imellem kan se rundtomkring på gader og stræder, ikke længere skal være der, så skal de jo enten udvises, eller også skal de være i en særlig afdeling, i et særligt center, hvor de er under bevogtning. Det vil sige, at de ikke bare skal kunne gå ind og ud. Der vil jeg gerne have at vide, om justitsministeren vil tage sådan nogle initiativer og sikre, enten at man får nemmere adgang til at udvise end i dag, eller at man får nogle centre, hvor de pågældende er under bevogtning, og hvor enten et privat firma eller Kriminalforsorgen står for at sikre, at de ikke bare kan rende ind og ud, som det passer dem. De skal simpelt hen være der, frihedsberøves, om man vil. Eller vil justitsministeren begrænse asyltilstrømningen til Danmark? Vil man noget ud over det, man har lagt frem? For ellers rykker det ikke ved noget?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det justitsministeren.

Kl. 15:13

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, det eneste, der vil afholde os fra at udvise narkokriminelle asylansøgere, er vores internationale forpligtelser. Dem er jeg godt klar over at Dansk Folkeparti pænt sagt har et andet synspunkt på end et meget bredt flertal i Folketinget. Det er så fair nok.

Vi har lavet en hurtig adgang til at få sagerne prøvet ved domstolene. Det synes jeg man bør honorere. Det hjælper på det fælles mål, nemlig at dem, der er her og har et behov, skal være her, mens dem, der ikke skal være her, men forsøger at udnytte vores system, skal ud så hurtigt som overhovedet muligt, og det kommer de, hvis ikke vores internationale forpligtelser strider imod det. Det er jeg klar over at Dansk Folkeparti har et andet synspunkt på.

Regeringen har ikke ændret på reglerne for at få asyl. Jeg er godt klar over, at Dansk Folkeparti eksempelvis udstiller nogle af de ændringer, vi har lavet f.eks. for mulighederne for at få familiesammenført små børn uden for landets grænser til Danmark – det er nogle af de sager, vi ser i tv lige for tiden. Der er jeg godt klar over, at Dansk Folkeparti velsagtens som det eneste parti i hele Folketinget har stemt imod det, men det må Dansk Folkeparti forsvare. Det er nu en ændring vi har lavet, fordi vi synes godt om den. Vi har ikke ændret reglerne for at få asyl i Danmark. Der er krig i Afghanistan, der er krig i Syrien, hvor flere hundredetusinde er flygtet enten internt eller uden for landets grænser, og det påvirker selvfølgelig antallet af dem, der kommer til Danmark og søger asyl. Sådan er det, og sådan har det været i mange år.

	Kl. 15:14		Kl. 15:16
Fjerde næstformand (Anne Baastrup): Det var slut på spørgsmålet. Næste spørgsmål er stillet af hr. Karsten Lauritzen.		Fjerde næstformand (Anne Baastrup): Ministeren.	
	Kl. 15:14		Kl. 15:16
Spm. nr. S 643 2) Til justitsministeren af: Karsten Lauritzen (V): Hvad vil ministeren gøre for at bekæmpe den omfattende kriminalitet blandt asylansøgere, herunder handel med narkotika, som dokumenteret af TV 2?		Justitsministeren (Morten Bødskov): Svaret er nej.	
	Kl. 15:14		Kl. 15:16
Fjerde næstformand (Anne Baastrup): Værsgo.		Fjerde næstformand (Anne Baastrup): Spørgeren.	
	Kl. 15:14		Kl. 15:16
Karsten Lauritzen (V): Hvad vil regeringen – undskyld, det var det forrige spørgsmål – hvad vil ministeren gøre for at bekæmpe den omfattende kriminalitet blandt asylansøgere, herunder handel med narkotika, som dokumenteret af TV 2 Nyhederne?		Karsten Lauritzen (V): Jeg skal da takke justitsministeren for det korte svar. Og så vil jeg stille ministeren et spørgsmål. Ministeren kan vel ikke benægte, at antallet af asylansøgere til Danmark er stigende, og at problemerne med at udsende kriminelle asylansøgere er voksende.	
	Kl. 15:14		Kl. 15:17
Fjerde næstformand (Anne Baastrup): Ministeren.		Fjerde næstformand (Anne Baastrup): Ministeren.	
	Kl. 15:15		Kl. 15:17
Justitsministeren (Morten Bødskov): Tak for spørgsmålet, vil jeg sige til hr. Karsten Lauritzen. Det er nemlig rigtigt, at det minder meget om det tidligere spørgsmål. Så jeg vil starte med at takke for spørgsmålet, og så mener jeg faktisk, at min besvarelse af det foregående spørgsmål rent faktisk har givet svaret på det. Så jeg vil tillade mig at henvise til den besvarelse.		Justitsministeren (Morten Bødskov): Et af de problemer i asylsystemet, som den nuværende regering har overtaget fra den tidligere regering, er, at der sidder mange, som ikke rejser hjem, på trods af at deres sag er endeligt behandlet i Flygtningenævnet. Den tendens har været stigende også under den tidligere regering. Den nuværende regering har sat fokus på det, bl.a. med den aftale, som vi har lavet med Liberal Alliance og Enhedslisten, for at sikre, at flere rejser ud, for folk, der har fået endeligt afslag på asyl, hører ikke hjemme i Danmark. De skal rejse frivilligt ud af landet. Det er de faktisk forpligtet til. Hvis de ikke gør det, så finder der jo tvangsmæssig udsendelse sted, og en hel række andre initiativer kan sættes i værk. De initiativer er nu blevet forbedret med den aftale, vi har lavet med Liberal Alliance og Enhedslisten, og det er jeg faktisk meget tilfreds med. Jeg kunne have ønsket mig, at den tidligere regering var gået lige så hårdhændet til værks, som vi gør nu.	
	Kl. 15:15		Kl. 15:18
Fjerde næstformand (Anne Baastrup): Spørgeren.		Fjerde næstformand (Anne Baastrup): Spørgeren.	
	Kl. 15:15		Kl. 15:18
Karsten Lauritzen (V): Det var jo ikke den store overraskelse, men derfor kan det måske heller ikke overraske ministeren, at jeg så tillader mig at være enig med den tidligere spørger. Regeringen gør på den ene side det, at man åbner op. Vi kan se, at det strømmer ind med asylansøgere. TV 2 Nyhederne dokumenterede i den her uge, at halvdelen af dem, der kommer til Danmark som asylansøgere, er folk, der faktisk er asylshoppere, som skulle sendes tilbage til deres oprindelsesland. De kommer til Danmark, og der er kommet flere af dem i den tid, ministeren har været minister, og i den tid, den nuværende regering har været regering. Og det gør de, fordi det er mere attraktivt at være asylansøger i Danmark end i en række andre lande. Det er der så nogle, der udnytter som konsekvens af, at regeringen har ændret på en række af reglerne omkring det at være asylansøger i Danmark. Det vil sige, at det strømmer ind, og at der er sket en stigning. Det kan ministeren ikke benægte, for det er fakta. Så på den ene side åbner man for, at det er lettere at komme ind, og man gør det lettere – i citationstegn – at være asylansøger i Danmark, og det er der så nogle, der udnytter, og på den anden side siger ministeren: Vi slår hårdt ned på kriminelle asylansøgere, og de skal sendes hjem med det samme. Men er det ikke sandheden, vil jeg spørge justitsministeren, at det er tomme ord, og at det er et problem, som ministeren selv er med til at skabe med den udlændinge- og integrationspolitik, som justitsministeren jo fører sammen med Enhedslisten?			
		Karsten Lauritzen (V): Joh, vil jeg sige til ministeren, men vi ved jo alle sammen godt, at når Enhedslisten lægger stemmer til udlændinge- og integrationspolitik, så er det ikke skærpselser, men så er det lettelser, og det er derfor, at Venstre og Dansk Folkeparti ikke er med i den pågældende aftale. Nu kan ministeren godt bilde sig ind, at det er en skærpselse, men i realiteten gør det det lettere at være asylansøger i Danmark, og det er jo også derfor, at man bruger over 200.000 kr. om året pr. asylansøger. Det system, som justitsministeren skaber, tiltrækker flere asylansøgere, og det tiltrækker desværre ikke folk, der reelt er forfulgte. Det tiltrækker folk, der udnytter de danske regler. Det er jo derfor, vi ser, at jeg tror 46 pct. af dem, der kommer til Danmark og siger, at de er asylansøgere, i virkeligheden er folk, der har søgt om asyl i et andet EU-land og skal sendes tilbage. Så kan justitsministeren jo godt klandre den tidligere regering, men jeg synes egentlig, det ville klæde ministeren at påtage sig ansvaret og sige her i Folketingssalen i dag: Det er et problem, vi gør alt, hvad vi kan, for at løse det, og jeg kan love jer for, at problemet vil være mindre i omfang om 3 måneder, 6 måneder og om 1 år.	

Det ville være rart, vil jeg sige til ministeren.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:19

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Vi går målrettet efter at løse de problemer, som til dels er skabt under den tidligere regering. Vi påtager os det fulde ansvar for tingenes tilstand, og det er derfor, at vi har iværksat en hel række initiativer, som skal medvirke til at løse det.

De pågældende asylshoppere, som hr. Karsten Lauritzen taler om, hænger sammen med Dublinforordningen, altså de muligheder, der er inden for EU-samarbejdet på baggrund af, at der jo er fri bevægelighed over grænserne. Derfor kan man godt ankomme i et land, og så kan man rejse videre. Det gode ved Dublinsamarbejdet er jo, at vi skal sikre, at folk bliver sendt tilbage, og at sagen bliver behandlet der, hvor de først ankommer.

Jeg havde sådan set på fornemmelsen, at Venstre stod bag Dublinsamarbejdet, og jeg havde sådan set også fornemmelsen af, at Venstre rent faktisk stod bag de ændringer, som nu er på vej i Dublinsamarbejdet. Jeg skal bare være helt sikker. For pointen er nemlig, at hvis man vælger at stå af nu, hvad sker der så? Ja, så er vi ikke længere med i Dublinsamarbejdet, og hvad får vi så af problemer? Ja, så får vi jo for det første et samarbejde, vi ikke er med i, og for det andet får vi ikke de muligheder, vi har i dag, for rent faktisk at sende folk tilbage. Virkeligheden er den, at inden for rammerne af det EU-samarbejde, vi har i dag, sender vi faktisk flere til andre lande, end vi modtager fra andre lande. Derfor er Dublinsamarbejdet et gode for Danmark, og jeg håber sandelig, at Venstre fortsat vil støtte op om det. Det synes jeg hører med, hvad angår de anklager, som hr. Karsten Lauritzen kommer med med hensyn til de såkaldte asylshoppere. Det er det, der ligger under, bare sagt til almindelig oplysning.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det slut på det her spørgsmål.

Det næste spørgsmål er også stillet til justitsministeren af hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:20

Spm. nr. S 644

3) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Agter ministeren at adskille kriminelle asylansøgere fra de øvrige beboere på landets asylcentre?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:20

Karsten Lauritzen (V):

Spørgsmålet lyder:

Agter ministeren at adskille kriminelle asylansøgere fra de øvrige beboere på landets asylcentre?

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:20

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for spørgsmålet til hr. Karsten Lauritzen. Jeg vil gerne henvise til den asylaftale, som regeringen indgik med Enhedslisten og Libe-

ral Alliance i september måned. Det indgår som et element i aftalen, at der skal ske en mere målrettet indkvartering af asylansøgere i centersystemet, således at der ved indkvarteringen tages hensyn til, hvilken fase af asylbehandlingen en ansøger befinder sig i. De nyankomne asylansøgere skal således indkvarteres i modtagecentre, mens afviste asylansøgere skal være i udrejsecentre.

Nu kan det jo i princippet forekomme, at en asylansøger i en hvilken som helst fase af asylsagsbehandlingen begår kriminalitet, men asylansøgere, der er dømt for kriminalitet, bør efter min opfattelse ikke bo i modtagecentre side om side med nyankomne flygtninge.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:21

Karsten Lauritzen (V):

Tak til justitsministeren for det svar.

Nu vil jeg forsøge at spørge om noget, som hører en lillebitte smule sammen med den foregående debat, og så må formanden jo se, om hun vil tillade det. Spørgsmålet om dobbeltforordningen og folk, der er asylansøgere, som skal rejse tilbage, gør sig jo gældende også i forhold til adskillelsen af asylansøgere og de øvrige beboere på landets asylcentre. Og der kan jeg sige til ministeren - og det er jo mærkeligt, at ministeren stiller spørgsmål her, det er jo egentlig folketingsmedlemmet, der spørger - at Venstre selvfølgelig bakker helt op om den dobbeltforordning, vi har. Men derfor kan man jo godt skabe et regime, der gør - og det er det, ministeren i forhold til asylcentre lægger op til, hvor man adskiller tingene - at man også laver en meget forskellig praksis i forhold til folk, der er asylshoppere. Så jeg vil godt høre ministeren, om man i forlængelse af den opsplitting, man har tænkt sig at lave med øvrige beboere og kriminelle asylansøgere, også overvejer at lave en opsplitting med hensyn til folk, der er asylshoppere, det vil sige folk, der sådan set har søgt om asyl i et andet EU-land og bare venter på at rejse tilbage.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:22

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det betragter jeg som dagens nyhed at hr. Karsten Lauritzen jo grundlæggende erklærer sig tilfreds med det, som regeringen foretager sig, nemlig at man laver en opsplitting af asylansøgerne i modtagecentre og udrejsecentre - det kan jeg se at der nikkes til. Det synes jeg er rigtig godt, for det er jo noget, som Røde Kors eksempelvis har efterspurgt i mange år. Nu tager vi fat, og det gør vi, fordi det er det mest effektive og den mest effektive måde at indrette vores asylsystem på.

Sker der så noget særligt for dem, der kommer her til Danmark under dække af indrejse i et andet EU-land og som altså skulle have haft behandlet deres sag først der? Ja, det gør der. Som sagt har vi et stærkt fokus på det. Jeg kan sige, at både for så vidt angår afviste asylansøgere og kriminelle overført efter Dublinforordningen, er der allerede i år, altså indtil nu, udsendt ca. 1.800, og for så vidt angår Italien, som har været i fokus i den senere tid, så udsender vi lige i øjeblikket op til 20 om ugen. Det skyldes altså, at der hos udlændingemyndighederne og hos politiet selvfølgelig er et særligt fokus på det og har været det et stykke tid.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil sige tak til ministeren for det svar. Ministeren kommer jo ikke uden om, at det er et område, hvor der er vækst; der kommer flere asylansøgere ind, der kommer flere ind, der er asylshoppere. Undrer ministeren sig ikke en smule over, at de lige vælger Danmark som destination? Det er jo sådan, at når man er asylansøger, bliver man ikke – og det er der nogle der tror – buret inde et eller andet sted, mens ens asylsag bliver behandlet. Man får i Danmark og i alle andre EU-lande lov til at bevæge sig frit rundt, men man skal dog som udgangspunkt blive i det land, hvor man har søgt om asyl, ellers bliver man som sagt sendt tilbage. Det er Dublinforordningen, som ministeren også refererede til. Men der er alligevel mange, som vælger at bevæge sig til Danmark, selv om de har søgt om asyl i et andet land. Undrer ministeren sig ikke over, hvordan det kan være? Kunne det være, fordi ministeren sammen med Enhedslisten har gjort det mere behageligt, lettere, at være asylansøger i Danmark end f.eks. i Tyskland, og det er der så nogle, der udnytter til at komme til Danmark og begå kriminalitet?

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 15:25

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg har stor forståelse og respekt – nogle gange i hvert fald – for hr. Karsten Lauritzens retoriske evner, men det hjælper altså ikke, at man forsøger at tegne et fejlagtigt billede flere gange og forsøger at foregøgle den danske befolkning, som sidder og kigger på det her, at der under den nuværende regering skulle være ændret i reglerne for at få asyl i Danmark. Det er der ikke.

Hvad angår, at antallet af asylansøgere stiger, kan man eksempelvis kigge over på den anden side af sundet til Sverige, og så kan man se, hvordan udviklingen er der. Man kan se i andre europæiske lande, at udviklingen også der er sådan. Hvad kan det hænge sammen med? Det kunne eksempelvis hænge sammen med, at der lige uden for Europas døre er gang i alvorlige konflikter og krige, som selvfølgelig påvirker asylstrømmene. Sådan har det gjort i alle år, og det vil det temmelig sikkert også blive ved med. Danmark skal tage sin del af det, særlig når det handler om, at dem, der søger om asyl og har behov for asyl, selvfølgelig skal have asyl i Danmark. Men dem, der udnytter systemet, dem, der kommer her under dække af at ville begå kriminalitet, dem, der ikke har noget opholdsgrundlag i Danmark, skal ud igen, og det er der, hvor regeringen som sagt har forstærket indsatsen.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:26

Karsten Lauritzen (V):

Det kan vi diskutere i lang tid, men situationen er jo sådan, og det er vel derfor, formoder jeg, at ministeren nu to gange har siddet i TV 2 Nyhederne og sagt, at man løser problemet, og det bliver bedre, og så går der 3 måneder, og så er problemet jo sådan set større. Jeg vil da godt benytte lejligheden til også at rose TV 2 Nyhederne for at afdække virkelighedens sande tilstand, og det er, at der er et voksende problem her.

Så kan ministeren jo godt sige, at man ikke har ændret på det lovgivningsmæssige kriterie for at få asyl i Danmark, men ministeren kan jo ikke komme uden om, at man har ændret på sammensætningen i Flygtningenævnet, hvor Dansk Flygtningehjælp nu har mulig-

hed for at udpege et medlem. Det har da en betydning. Ministeren kan heller ikke komme uden om, at man har lavet et nyt klageorgan, og ministeren kan heller ikke komme uden om, at der jo på en række områder er blevet tilført området flere ressourcer, sådan at man har krav på – hvad skal man sige? – bedre vilkår, når man søger om asyl i Danmark, og det er jo fint for dem, der reelt er flygtninge og har brug for asyl, men det bliver altså så udnyttet af en stor og voksende mængde af folk, der er asylshoppere, og som kommer til Danmark, udnytter reglerne og begår kriminalitet.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 15:27

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er rigtig nok, at vi, for så vidt angår børnefamiliernes muligheder for at komme ud at bo uden for centrene, har ændret reglerne. Det stemte Venstre i øvrigt for, og det er jeg faktisk glad for, fordi der har vi jo været fælles om at pege på, at der var det alvorlige problem, nemlig at børnefamilierne, og særligt af hensyn til børnene, sad for længe i centrene.

Så er det også rigtig nok, at regeringen har lavet ændringer, for så vidt angår mulighederne for at bo og arbejde uden for centrene, hvis – hvis – man samarbejder om sin egen hjemsendelse. Det svarer næsten hundrede procent til, hvad hr. Karsten Lauritzens tidligere formand, tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen, har sagt, altså at der skulle være muligheder for det. Så jeg kan ikke forstå, at man mener, at det skulle være et så alvorligt problem. Faktum er, at der ikke er ændret på mulighederne for at få asyl i Danmark. Faktum er, at de ønsker, som eksempelvis Røde Kors, som sidder med problemerne i hverdagen, har haft til at lave en opsplitning af centrene, herunder at man laver modtagecentre og udrejsecentre, er det, regeringen nu med et bredt flertal i Folketinget agter at gennemføre.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Det sluttede spørgsmålet.

Vi går så videre til næste spørgsmål af hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti, til skatteministeren.

Kl. 15:28

Spm. nr. S 624

4) Til skatteministeren af:

Dennis Flydtkjær (DF):

Hvad er ministerens holdning til den åbenbart rigide fortolkning af reglerne for anvendelsen af afgiftsfritagede brandbiler, som SKAT har indtaget, der betyder, at brandbiler ikke (længere) må være behjælpelige med at tænde byens juletræ, og vil ministeren lægge en mere smidig tolkning af reglerne for dagen, så brandbiler godt i begrænset omfang kan deltage i lignende arrangementer, der har et anerkendelsesværdigt formål, hvor brandvæsenet samtidig får vist sit ansigt til glæde og gavn for byens børn og voksne?

Skriftlig begrundelse

SKAT har åbenbart indtaget den rigide holdning, at afgiftsfritagede brandbiler ikke må anvendes til almenyttige offentlige arrangementer, som f.eks. når det lokale juletræ skal tændes af borgmesteren. Årsagen skulle være de strikse regler for anvendelse af køretøjer, der er afgiftsfritaget. Spørgeren er uenig i, at reglerne skal tolkes så rigtigt, men er det tilfældet, at regler er regler, så skal spørgeren opfordre ministeren til at smidiggøre reglerne lidt. Brandvæsenet kan i andre sammenhænge godt deltage i udstillinger og opvisninger for at

vise flaget, også selv om væsenet ved sådanne lejligheder hverken slukker ildebrande eller yder livreddende hjælp. Det burde være sådan, at når f.eks. afgiftsfritagede brandbiler deltager i arrangement, der kan karakteriseres som havende et anerkendelsesværdigt formål, så kan det lade sig gøre uden konsekvenser. Det er synd for børn og barnlige sjæle, at SKAT har indtaget en så rigid holdning, at brandvæsenet desværre ikke kan vise flaget og deltage i festlige lokale indslag i denne søde juletid. Der henvises desuden til artiklen: »Skøre skatteregler: Brandvæsen må ikke tænde juletræer«, bragt på <http://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/article1878635.ece>

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Værsgo.

Kl. 15:28

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak. Hvad er ministerens holdning til den åbenbart rigide fortolkning af reglerne for anvendelsen af afgiftsfritagede brandbiler, som SKAT har indtaget, der betyder, at brandbiler ikke længere må være behjælpelige med at tænde byens juletræ, og vil ministeren lægge en mere smidig tolkning af reglerne for dagen, så brandbiler godt i begrænset omfang kan deltage i lignende arrangementer, der har et anerkendelsesværdigt formål, hvor brandvæsenet samtidig får vist sit ansigt til glæde og gavn for byens børn og voksne?

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Skatteministeren.

Kl. 15:29

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg takker hr. Dennis Flydtkjær for spørgsmålet. Jeg er fuldstændig enig i, at det kan virke mærkeligt, hvis brandbiler ikke må bruges til at tænde byens juletræer til glæde for borgerne. Uanset at det kan være tilkendegivet, at en sådan brug ikke må ske, har SKAT over for mig oplyst, at der ikke er tilfældet, hvor det er pålagt at betale registreringsafgift af en brandbil, fordi den har været anvendt til at tænde et juletræ.

Reglerne om afgiftsfritagelse for brandbiler kan spores tilbage til begyndelsen af 1900-tallet. Efter de gældende regler er køretøjer, der er specielt indrettet og udelukkende anvendes ved udrykning til brandsluknings- og redningsopgaver, fritaget for registreringsafgift og vægtafgift. Formålet med reglen er således på den ene side at understøtte samfundets interesse i bekæmpelse af brande og på den anden side at undgå unfair konkurrence over for andre virksomheders tilsvarende køretøjer.

Den offentlige omtale af problemstillingen har givet anledning til generelt at se på fortolkningen af reglerne om afgift af brandbiler. Når reglerne ses i lyset af, at brandbiler har været fritaget for afgift i omkring 100 år, og at brandvæsnet biler over hele landet i en meget lang årrække har været anvendt til at tænde juletræer, er det vurderingen, at brandbiler kan anvendes til at tænde juletræer, uden at det udløser registreringsafgift.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:31

Dennis Flydtkjær (DF):

Mange tak for svaret. Det er jo dejligt, når man kan få et positivt svar, og når der faktisk er enighed om sagen. Men det giver mig lejlighed til et lille opfølgende spørgsmål.

Det her spørgsmål var om at tænde juletræet, men der viser sig også at være et mindre problem, når en brandmand f.eks. kører ud til

Rigshospitalets afdeling for kræftramte børn og klæder sig ud som julemand og kravler ind ad vinduet til de her sygdomsramte børn og på den måde glæder dem og får et godt forhold til børnene. Er de samme regler gældende set ud fra den vinkel?

Det glæder mig selvfølgelig meget, at man fortsat kan få lov til at tænde byens juletræ. Man kan med et smil på læben sige, at nu har vi oplevet, hvordan vi skulle sørge for, at de fik et juletræ i Kokkedal, så er det lidt spøjst, at vi også skal til at sørge for, at folk må få lys i juletræet. Men det glæder mig da, at man stadig væk kan få lov til det.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:31

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg synes, at vi skal være glade for, at julen også sænker sig over Folketinget og over sagen om brandbilers tænding af juletræer rundt omkring i byerne. Angående den anden sag om Rigshospitalet: Det kan jeg ikke svare på her. Det er i hvert fald ikke det, jeg har forholdt mig til.

Som sagt er der jo et dobbelt hensyn. Der er på den ene side hensynet til den konkurrence, der måtte være på et marked for den her slags biler, og på den anden side traditionen for, at brandbiler i mange, mange år har været brugt til tænding af juletræer. Det er derfor, at SKAT nu anlægger den fortolkning, som i øvrigt ligger i forlængelse af det, man har accepteret igennem mange år, nemlig at brandbiler godt kan bruges til at tænde juletræer. Så skal vi ikke være glade for, at julefreden på den måde har sænket sig over denne sag?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Skal jeg betragte spørgsmålet som afsluttet?

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Christian Langballe til kulturministeren.

Kl. 15:32

Spm. nr. S 631

5) Til kulturministeren af:

Christian Langballe (DF):

Er det ministerens holdning, at bl.a. folkeskolen, folkekirken og kongehuset er institutioner, der på en afgørende måde er med til at binde nationen sammen?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Christian Langballe for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:33

Christian Langballe (DF):

Først vil jeg sige tillykke til kulturministeren med udnævnelsen. Og så er mit spørgsmål:

Er det kulturministerens holdning, at bl.a. folkeskolen, folkekirken og kongehuset er institutioner, der på en afgørende måde er med til at binde nationen sammen?

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:33

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak, og tak for lykønskningen. Jeg håber på et godt samarbejde.

Mit svar på det første spørgsmål fra hr. Christian Langballe er: Ja, både folkeskolen, folkekirken og kongehuset er centrale instituti-

oner, der binder nationen sammen. Hvis jeg skulle uddybe det en smule, kunne jeg sige, at alle børn jo forventes at have et tilhørsforhold til folkeskolen. Det er der, de bliver almindannet, plus at de får den faglige, sociale og personlige udvikling, som folkeskolen også skal bidrage med.

Folkekirken bygger på frivillighed, ligeværd og forpligtende fællesskaber omkring den enkelte kirke og har været en tradition i mange, mange år. Og derfor er den også en central institution for vores nation.

Det samme må man sige om kongehuset, der har været, havde jeg nær sagt, bannerfører for Danmark i mere end 1.000 år. Derfor er det jo også en institution, det er umuligt at komme udenom. Den binder os også sammen.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Christian Langballe (DF):

Tak, men hvis jeg så skal konkretisere mit spørgsmål lidt, vil jeg sige, at det jo ikke har været nogen hemmelighed, at nogle fra ministerens eget parti har foreslået, at vi skal af med kongehuset, og at det også på De Radikales landsmøde er fremgået, at man gerne vil have så at sige adskilt kirke og stat. Og så vil jeg sige, at de ting, jeg spørger om, jo også er foranlediget af, at ministeren har udtalt, at kulturen er kernen i nationen. Det synes jeg er meget smukt sagt, det vil jeg fuldstændig abonnere på selv.

Men der vil jeg gerne høre, om det virkelig så står til troende, at man faktisk også vil støtte og værne om de institutioner fra kulturministerens side, om man virkelig aktivt værner om de institutioner, der er med til at gøre Danmark til Danmark, eller om man måske i stedet for vil følge De Radikales linje, altså ministerens eget partis linje, med hensyn til at sige, at så skal kirke og stat adskilles, og vi skal af med kongehuset. Det er bare lige for at få afklaret noget, som jeg mener er afgørende for, hvad det budskab, som kulturministeren er fremkommet med, så at sige betyder.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:35

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak. Altså, jeg sidder lige og kommer til at tænke på, hvad Grundtvig mon ville have sagt til det spørgsmål. Jeg tror ikke, Grundtvig ville have syntes, at det var rigtigt, at folkekirken var en del af staten. Altså, Grundtvigs frihedstraditioner er jo en del af det kulturgrundlag, vi er fælles om at stå på, og de frihedstraditioner bestod bl.a. i, at man skulle kunne vælge sin præst selv, at man skulle kunne vælge sin kirke selv, at man skulle kunne danne frikirker osv. Jeg mener ikke, det er et tilhørsforhold til staten, der er afgørende for folkekirken. Folkekirkens afgørende element er de mennesker, som er i kirken.

Men så vil jeg godt understrege, at det ikke er Det Radikale Venstres politik, at stat og kirke skal adskilles. Det er heller ikke regeringens politik, og derfor har hr. Christian Langballe intet at frygte.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:36

Christian Langballe (DF):

Jamen det glæder mig. Så vil jeg i øvrigt sige, at med hensyn til Grundtvig er jeg godt klar over, at hans budskaber, og sådan set også hans opgør med statskirken, jo i høj grad drejede sig om de frikirkelige rettigheder, men stadig væk sådan at forstå, at den folkekirke, vi har, jo så at sige også har dannet sædvane, sådan at vi faktisk har en folkekirke, som i bedste grundtvigske ånd er forankret i det danske folk – bare som en tilføjelse.

Men det glæder mig, at kongehuset bevares, og at folkekirkens forhold til staten er intakt. Så tak for det.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:37

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg er glad for, at vi kunne samles om det her, for det er trods alt et fælles grundlag, vi har, når vi ser på den kultur, der præger Danmark, og som binder Danmark sammen.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg betragter spørgsmålet som afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Christian Langballe til kulturministeren.

Kl. 15:37

Spm. nr. S 634

6) Til kulturministeren af:

Christian Langballe (DF):

Når ministeren har udtalt, at »kulturen er det, der binder en nation sammen«, vil ministeren så forklare, hvad det betyder, og hvad det kommer til at betyde for regeringens kulturpolitik?

Skriftlig begrundelse

Ministeren udtalte den 5. december 2012: »Man skal bare være fuldstændig klar over, at kulturen er det, der binder en nation sammen. Det er kittet i en nation. Det er også det, der binder mennesker sammen på tværs af alle mulige skel« (DR's hjemmeside den 5. december 2012).

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 15:37

Christian Langballe (DF):

Ja, mit næste spørgsmål er jo lidt i samme boldgade:

Når ministeren har udtalt, at »kulturen er det, der binder en nation sammen«, vil ministeren så forklare, hvad det betyder, og hvad det kommer til at betyde for regeringens kulturpolitik?

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:38

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg har sagt det på den måde, at kulturen er det kit, der binder nationen sammen. Det mener jeg dybt alvorligt, for det er det kulturgrundlag, som de fleste af os, der bor i Danmark, har fælles, og som har præget det samfund, som vi lever i i dag.

Jeg nævnte i forbindelse med det foregående spørgsmål, at Grundtvig jo har stor andel i den måde, som vi har indrettet vores samfund på, og i de frihedstraditioner, vi har. Der er en af de frihedstraditioner, som jeg synes er fantastisk generøs, og som jeg vil kalde mindretalsretten. I den lå netop, at man kunne vælge sin egen præst, og man kunne vælge sin egen kirke, og det var ikke religionen som sådan, der skulle være afgørende for, hvordan man var tilknyttet et samfund.

Den mindretalsret synes jeg er en generøs ting, det, at flertallet indrømmer mindretallet ret til at skabe deres egne samlingspunkter, f.eks. om en fri skole – for nu at bruge det som eksempel. Det er den mindretalsret og forældreret, som jeg synes er en af vores værdier, og som jeg gerne vil trække frem som et godt eksempel på noget, der binder os sammen.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:39

Christian Langballe (DF):

Jeg vil godt sige, at jeg mener også med Grundtvig at kunne sige, at kristendommen er kernen, også i danmarkshistorien. Det mener jeg, selv om han så samtidig fastholdt de konkrete rettigheder, som både frikirke og man som menneske havde. Jeg vil stadig væk mene, at man ikke skal læse Grundtvig ret lang tid for at kunne se, hvor stor en sammenhæng der er i hans syn på, hvad Danmark er, og synet på kristendommen. Det mener jeg for ham hænger meget sammen.

Jeg kan jo også uddybe mit spørgsmål senere, men grunden til, at jeg spørger, er, at jeg bare mener, at det er afgørende at få pointeret, at kulturens kitmiddel jo også er kristendommen. Jeg vil høre, om ministeren er enig med mig i det.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:40

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Man kan jo ikke bo i Europa, uden at man også har hele den europæiske historie med sig, og da kristendommen er en del af den europæiske historie, præger den selvfølgelig også vores kultur på rigtig mange måder.

Jeg vil godt minde om, at Grundtvig sagde, at det ikke er et spørgsmål om, hvilken religion man har, når man skal være borger og medborger i et samfund. Der stilles de samme krav, hvad enten man er kristen, jøde eller ateist – var det det, han sagde til sidst? Han kunne lige så godt have sagt muslim.

Det har jeg taget til mig. Det er noget af det, som har præget min udvikling, mine synspunkter og de værdier, jeg står for. Og det er altså stadig væk Grundtvig, vi er fælles om.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:41

Christian Langballe (DF):

Vi er fælles om Grundtvig, det vil jeg godt give kirkeministeren ... kulturministeren ret i – jeg har lige været i samråd med kirkeministeren. Men jeg vil alligevel sige, at for Grundtvig er kernen, også i danmarkshistorien, kristendommen.

Jeg vil spørge, om ikke kulturministeren kan give mig ret i den pointe, at kristendommen jo også er det kitmiddel så at sige, der er med til at holde vores kultur, altså den danske kultur, sammen.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 15:41

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Det har jeg jo sådan set bekræftet i både det foregående spørgsmål og i det svar, jeg prøver at give på det her spørgsmål.

Selvfølgelig er kristendommen en dominerende religion i Danmark, men jeg vil gerne igen tage Grundtvig og hans generøsitet frem og sige, at han indrømmede også andre religioner deres ret til at være her, og han indrømmede menneskets ret til at vælge sin egen religion og ikke, at det skulle være som en tvangsforanstaltning fra en stat. Grundtvig var modstander af enhver form for tvang over for det enkelte menneske. Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vi holder fast i den frihedstradition, og jeg anerkender kristendommens betydning for den danske kultur.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:42

Christian Langballe (DF):

Grundtvig sagde jo som bekendt, at til kirke skal der ikke tvinges, men ringes. Det vil sige, at man jo ikke tvinger folk i kirke.

Vi lever jo i en tid, hvor der er en multikulturel ideologi, der så at sige uden videre bare vil sidestille alle kulturer og endda sige, at de særrettigheder, der gælder, gælder for enhver pris. Der vil jeg så gerne sige, at jeg i forhold til Danmark i hvert fald mener, at dansk kultur har en forrang, ligesom kristendommen også har en forrang. Vi har religionsfrihed herhjemme, men vi har jo ikke religionslighed, fordi grundloven forpligter staten på i særlig grad at understøtte, værne og beskytte den danske folkekirke, den evangelisk-lutherske kirke, som det danske folks kirke. Så det er i den forstand en forrang, uden at man gør op eller så at sige anfægter andre religioners frihed. Det er der ikke nogen her i Folketinget, der gør, og det gør Dansk Folkeparti i hvert fald heller ikke.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 15:43

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Det er fuldstændig faktisk rigtig, at grundloven har en § 4 – tror jeg det er – der siger, hvad det er for en religion, vi har i Danmark, og at kongefamilien er forpligtet på det osv. Derfor kan man jo godt sige, at der er en forrang, men det er så, hvad det er. Det forhindrer ikke det enkelte menneske i selv at vælge sin religion frit, og det betyder heller ikke, at staten skal påtvinge borgerne en bestemt religion.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Det var slut på spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til social- og integrationsministeren af Fatma Øktem.

Kl. 15:44

Spm. nr. S 638

7) Til social- og integrationsministeren af:

Fatma Øktem (V):

Mener ministeren, at der er kommet konkrete resultater ud af de 46 mio. kr., der blev afsat i satspuljeordningen i november 2011 med

det formål at støtte og hjælpe udsatte prostituerede samt tilbyde hjælp til at forlade prostitution?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Værsgo.

Kl. 15:44

Fatma Øktem (V):

Tak. Jeg læser spørgsmålet op. Mener ministeren, at der er kommet konkrete resultater ud af de 46 mio. kr., der blev afsat i satspuljeordningen i november 2011 med det formål at støtte og hjælpe udsatte prostituerede samt tilbyde hjælp til at forlade prostitution?

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:44

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Først vil jeg gerne sige, at det, vi taler om her, er »Exit Prostitution«, som er en stor strategi, vi har lavet i satspuljekredsen. Det er en strategi, som kommer til at betyde, at vi får en langt bedre viden om, hvordan vi hjælper prostituerede, og hvordan vi sørger for, at den hjælp, man kan give dem i kommunerne, bliver den rigtige.

I dag er det sådan, at vi i virkeligheden ved utrolig lidt om, hvad det er, der skal til for at sørge for, at folk får den rigtige hjælp, der betyder, at de vælger at forlade prostitution, og at de lykkes med det. Derfor har regeringen sat flere forskellige initiativer i gang, og satspuljekredsen har lavet det her store program »Exit Prostitution«.

Når det er sagt, vil jeg også gerne sige, at det jo er rigtigt, at vi endnu ikke har fået nok ud af pengene, fordi projektet ikke er færdigt. Det er et udviklingsprojekt, forstået på den måde, at det jo er noget nyt, vi prøver. Det er et projekt, hvor der afsættes nogle penge til, at kommunerne kan blive klogere på, hvad det er for nogle indsatser, de skal bruge, og til, at vi kan dokumentere, hvilken viden der er. Vi har indgået kontrakt med SFI om, at de skal evaluere projektet, og vi følger det hele tiden tæt, så vi egentlig kan blive bedre til det med at få kendskab til, hvad det er for nogle indsatser, man skal tilbyde i kommunerne, for vi gør det ikke godt nok i dag.

Jeg sagde, at det er et udviklingsprojekt, og det betyder også, at det nogle gange tager lidt tid at få lavet sådan en projektbeskrivelse og få alle kontrakter og aftaler på plads, og det er jo det, der har været tilfældet i den her sag, og det skal jeg selvfølgelig kun beklage. Til gengæld vil jeg så gerne sige, at når det begynder at rulle og det kommer til at virke, vil det være banebrydende, fordi det lige præcis vil sørge for, at vi får den viden, som vi ikke har i dag, og på sigt er det mit håb, at det er et projekt, som kan rulles ud over resten af landet, sådan at vi kan hjælpe rigtig mange kvinder såvel som mænd.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:46

Fatma Øktem (V):

Tak til ministeren. Venstre står jo også bag projektet her, og vi mener også, at for den gruppe af kvinder i prostitution, som gerne vil ud af det, skal der gøres en særlig indsats, og vi skal være bedre til det. Der er jeg helt enig med ministeren. Men jeg står her med en artikel fra den 27. november, hvor ministeren siger følgende: Samtidig vil jeg gerne systematisk måle effekterne af indsatsen.

Hvis det bliver sådan, at der sidder nogle til nogle møder og konkluderer, hvad udfordringen er, og samtidig konkluderer, hvad løsningen er, uden at det her berører en eneste af de kvinder, så synes jeg måske ikke, at den måling af effekterne, vi går ind og laver,

egentlig er særlig realistisk, fordi kvinderne jo ikke er inde over. Der er gået over et år nu, og ikke en eneste kvinde, der gerne vil ud af prostitution, har været i berøring med projektet her. Mener ministeren ikke, at der er gået meget lang tid? Det sagde ministeren også var beklageligt, men hvornår kommer vi i gang med det her projekt, og hvornår kommer de kvinder, der gerne vil ud af prostitution, til at opleve, at der er et projekt rettet mod dem her?

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:47

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er jo et projekt, vi har i satspuljekredsen, og det er rigtigt, at Venstre også er med. Jeg kan oplyse om, at vi så sent som i morges har holdt et møde i satspuljekredsen, hvor vi bl.a. drøftede lige præcis den her problemstilling, for det er rigtig vigtigt, at vi får sat det i gang, og at det kommer ud og virker.

Noget af det, der har været debatteret, har jo været det spørgsmål, som også fru Fatma Øktem nævner, nemlig om der er nogle ngo'er, nogle kvinder, der er blevet hørt. Der har været en myte om eller en fejlagtig holdning til det. Der er nogle, der har haft en betragtning om, at det her er et skrivebordsarbejde. Det vil jeg gerne sige ikke er korrekt. Vi har inddraget ngo'erne i processen, for det er naturligvis dem, der har kendskab til, hvordan de her kvinder har det, og som ved, hvad det er for nogle ting, der påvirker dem. Når jeg siger kvinder, er det, fordi det jo primært er kvinder. Der kan også være mænd, som er i prostitution, og som vi også kan hjælpe, men det er naturligvis primært kvinder. Og det er ngo'erne, som har kendskab til disse kvinder, og derfor har vi naturligvis også inddraget dem i hele processen.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:48

Fatma Øktem (V):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i Venstre som sagt meget gerne vil sætte nogle tiltag i gang for de kvinder, der gerne vil ud af prostitution. Derfor tror jeg, vi er enige om, at vi ønsker, at det her skal træde i kraft, at det skal virke, og at det skal gøre en forskel, for dem, der gerne vil ud af prostitution.

Men når det så er sagt, kan jeg ikke lade være at være bekymret, for det er jo det, der er intentionen med de 46 mio. kr., vi har afsat, og der er gået en fjerdedel af den tid, der er afsat. Jeg kan ikke lade være at spørge ministeren, om ministeren vil gøre noget for at få det rykket lidt? Her tænker jeg på det med samarbejdspartnerne. Det er jo begrænset til kun at gælde fire kommuner, og det er begrænset til, at dem, der skal deltage i det her projekt, skal bo i en af de fire kommuner, og det er begrænset til, at det skal være danske statsborgere. Skulle man måske prøve at kigge lidt videre og tænke lidt mere ud af boksen? Nu er der gået 1 år og 1 måned, siden vi har vedtaget det her og afsat de her midler, og der er ikke sket så meget. Hvad vil ministeren gøre, for at vi får lidt mere gang i det?

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 15:49

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Der er to ting i spørgsmålet. Der er det om udenlandske statsborgere. Der vil jeg gerne sige, at regeringen jo i samarbejde med Enhedsli-

sten, da vi lavede en finanslovaftale, har sat flere forskellige initiativer i gang, som primært retter sig mod handlede kvinder og mod udenlandske prostituerede. Der har vi annonceret mange store ting, og det er jeg selvfølgelig rigtig glad for. »Exit Prostitution« handler ikke om handlede kvinder. Det handler primært om kvinder, som er i prostitution, og som ønsker at forlade det. Der kan være dem, der er klar til at forlade prostitution her og nu, men som ikke kan overskue konsekvenserne: Hvad betyder det at skulle miste så mange penge? Hvad betyder det, hvis man skal sige til kommunen, at man har været i prostitution, når man har børn? Vil man blive bedt om at skulle betale nogle penge tilbage? En hel masse tanker skal tænkes, og en hel masse problemstillinger skal vendes.

Når det har taget noget tid at lave det her, er det, fordi vi i dag faktisk står på bar bund, og derfor er det et udviklingsprojekt. Det er et udviklingsprojekt, som skal sørge for, at vi får den viden, der gør, at vi kan lave noget, hvorom vi kan sige: Nu lægger vi det ud og får det til i virkeligheden at favne hele landet. Det har vi nemlig brug for. Men når fru Fatma Øktem spørger, om jeg vil sætte skub i processen, så må jeg svare, at det kan jeg dårligt nå, fordi vi allerede er videre i januar.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:51

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Jeg er lidt ked af hele tiden at blande handlede kvinder og prostituerede sammen. Jeg synes ikke, vi behøver at blande de to emner sammen. Det her omhandler kvinder, der gerne vil ud af prostitution, og ikke handlede kvinder.

Når jeg spørger til, om ministeren vil prøve at gøre det lidt bredere, så er det, fordi det allerede er meget begrænset. Vi ved jo allerede nu, at der, hvor det er sværest, og hvor det er et stort socialt problem, typisk også er ude på gaden. Og der har vi ikke særlig mange danske kvinder. Det, jeg spurgte om i forbindelse med, om ministeren ville lukke op for at gøre det lidt mere bredt, er, om man vil inddrage erfaringer udefra – altså ikke bare de fire kommuner. Nu er det jo bundet lidt op på de her fire kommuner kun, og det er også samarbejds partnere og ngo'er i de her fire kommuner. Vil man ikke inddrage nogen uden for de fire kommuner?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 15:52

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det er et udviklingsprojekt, hvor de fire største kommuner får mulighed for at starte det her op. Der står ingen steder, at man kun kan lave samarbejdsaftaler med de ngo'er, som geografisk hører til i kommunen. Det kommer an på, hvordan kommunen laver sit design, og hvordan de udvikler det. Der vil sagtens kunne være andre ngo'er, som også kunne komme i spil.

Det, der er vigtigt for mig, er at sørge for, at vi får noget viden. Vi ved utrolig lidt om, hvad det er, der skal til, hvis vi gerne vil hjælpe kvinder ud af prostitution. Jeg synes i hvert fald som socialminister, at det er rigtig vigtigt, at hvis der er nogen, der henvender sig og meddeler, at de er i prostitution, og at de ønsker at forlade det, så skal der være en vej ud. Den vej ud er den, vi prøver at skabe. Vi diskuterer jo i satspuljekredsen, hvordan rammerne skal være, og derfor har Venstres ordfører naturligvis også været inddraget i de diskussioner, vi har haft i satspuljekredsen.

»Exit Prostitution« retter sig mod to forskellige målgrupper. Det retter sig mod dem, som er umiddelbart exitklar, det vil sige dem,

som er lige til at plukke, og som står i dag og har gjort op og gerne vil have hjælp. Det vurderer man til at være ca. 150 kvinder. Men der er også en hel gruppe, som ligger nedenunder, og hvor man kan sætte gang i nogle få initiativer, hvor man eksempelvis kan starte med stofmisbrugsbehandling, tale om, hvordan det går med børnene, se deres situation i en sammenhæng og få dem ført ind på vejen, der kan føre til, at de kan forlade prostitution. Begge grupper er vi meget optaget af i satspuljekredsen, og begge grupper får hjælp med »Exit Prostitution«.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Joachim B. Olsen til social- og integrationsministeren.

Kl. 15:53

Spm. nr. S 642

8) Til social- og integrationsministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Mener ministeren, i lyset af Økonomi- og Indenrigsministeriets analyse nr. 6 fra den 6. november 2012, hvoraf det fremgår, at lavindkomstgruppen målt på livsindkomst udgør 0,3 pct. af befolkningen, når det ikke er »en opgørelse af, hvilke danskere der er fattige, f.eks. i den forstand, at de ikke har råd til basale fornødenheder som mad, tøj og husly«, men der i stedet er tale om »en opgørelse af personer med relativt lave indkomster«, at der meningsfyldt kan tales om materiel fattigdom i Danmark?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Joachim B. Olsen til social- og integrationsministeren. Værsgo.

Kl. 15:53

Joachim B. Olsen (LA):

Mange tak. Mener ministeren, i lyset af Økonomi- og Indenrigsministeriets analyse nr. 6 fra den 6. november 2012, hvoraf det fremgår, at lavindkomstgruppen målt på livsindkomst udgør 0,3 pct. af befolkningen, når det ikke er »en opgørelse af, hvilke danskere der er fattige, f.eks. i den forstand, at de ikke har råd til basale fornødenheder som mad, tøj og husly«, men der i stedet er tale om »en opgørelse af personer med relativt lave indkomster«, at der meningsfyldt kan tales om materiel fattigdom i Danmark?

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:54

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Økonomi- og Indenrigsministeriet udgav i november en analyse, hvori de undersøger variationen i indkomst igennem et livsforløb. Økonomi- og Indenrigsministeriet finder ikke overraskende i analysen, at færre personer har relativt lave indkomster set i et livsperpektiv. Analysen viser bl.a., at det alene er 0,3 pct. af befolkningen, der igennem et livsforløb har en disponibel indkomst på under 50 pct. af medianindkomsten. At færre har lavere indkomst igennem et livsforløb end i et enkelt år er helt logisk, bl.a. fordi at stort set alle har beskæftigelse i perioder af deres liv.

Det er selvfølgelig positivt, at det alene er 0,3 pct., som befinder sig i en situation med vedvarende relativt lav indkomst igennem et livsforløb. Men det må ikke fjerne fokus fra, at vi skal gøre noget for at reducere lange perioder med lav indkomst i løbet af livet, for læn-

gere perioder med lav indkomst kan føre til materielle afsavn selv i Danmark.

Dette er særlig vigtigt, når det gælder børn, for hvem lange perioder med lav indtægt i familien kan udgøre en stor del af barndommen. Det er ikke en hemmelighed, at børn, som vokser op i hjem med lav indkomst, har større risiko for selv at ende i lavindkomstgruppen, når de bliver voksne, og jeg mener derfor ikke, vi kan ignorere de perioder med en lav indtægt, som mennesker kan opleve i løbet af livet, alene fordi det er meget få, der befinder sig i lavindkomstgruppen gennem hele livet.

Man kan heller ikke konkludere det modsatte, nemlig at der ikke eksisterer materiel fattigdom i Danmark, fordi det kun er en meget begrænset andel af befolkningen, der igennem et livsforløb vedvarende befinder sig i lavindkomstgruppen.

Men vi savner en egnet metode til at afgrænse og diskutere fattigdom i en dansk kontekst, og derfor har regeringen også nedsat et ekspertudvalg, som skal komme med et bud på en dansk fattigdomsgrænse.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:56

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg synes, vi skal forholde os til det, som tallene siger. Uanset at nogle i en kortere eller længere periode har en forholdsvis lav indkomst – Økonomi- og Indenrigsministeriet betegner så ikke folk med de her lave indkomster som fattige – f.eks. fordi de er studerende, f.eks. fordi de er selvstændige, fordi de i en periode er ledige, er det altså, når man ser på det samlede billede, kun 0,3 pct. af befolkningen, som har en livsindkomst på under 50 pct. af medianindkomsten, som Økonomi- og Indenrigsministeriet ikke betegner som et fattigdomsmål. Det er jo mennesker, hvis indkomst måles, fra de bliver født, til de en dag dør. Det er altså kun 0,3 pct. af befolkningen, som har en livsindkomst, som er på under 50 pct. af medianindkomsten. Hvordan kan man så meningsfyldt tale om fattigdom i Danmark?

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:57

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg tror, at alle, der har set de dokumentarudsendelser, som for tiden kører over skærmen på Danmarks Radio, og som viser, hvordan børn vokser op under utrolig dårlige økonomiske vilkår i Danmark, vil tænke, at her er der faktisk tale om en familie, som er fattig. Jeg tror også, at dem, som går ned og søger om julehjælp, fordi de ikke har råd til et juletræ eller gaver til børnene, oplever, at det er rigtig svært.

Vi har jo gjort det i regeringen, at vi har hævet nogle af ydelserne. Vi hævet nogle af fattigdomsydelserne, og vi har også med den skattelettelse, vi har lavet, bl.a. givet til dem, som er enlige forsørgere. Vi har hævet deres beskæftigelsesfradrag, fordi vi gerne vil have, at også de grupper skal kunne synes, at de kan mærke, at man kommer i arbejde.

Så vi gør altså meget for at få folk i arbejde, for at hjælpe dem, som har det svært, men jeg synes, det er forkert bare at konstatere, at fordi der er en rapport, der viser, at det er en forsvindende lille del af en gruppe, som hele livet ligger under medianindkomsten, så kan man konkludere, at vi ikke har fattige mennesker i Danmark.

Som jeg sagde i min indledende bemærkning, vil der jo være ganske få mennesker, der ikke i en eller anden periode af deres liv

har en indtægt. Jeg synes, det er fantastisk glædeligt, at tallet ikke er større, men jeg synes ikke, man kan bruge det til at konstatere, at vi ikke har fattigdom i Danmark. Nu har vi nedsat et udvalg, som skal kigge på fattigdomsproblematikken i Danmark, og jeg glæder mig til det, for jeg glæder mig til, at vi får lidt mere fakta ind i de debatter, vi har om bl.a. fattigdom.

Kl. 15:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:58

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg synes da ellers, det er meget faktisk, at Økonomi- og Indenrigsministeriet laver sådan en analyse her. Ministeren vil så ikke helt svare på, om man meningsfyldt kan tale om materiel fattigdom, når det kun er 0,3 pct. af befolkningen, som har en livsindkomst på under 50 pct. af medianindkomsten. Jeg så også de programmer, og det er ikke sjovt at se – der var børn, der havde det rigtig, rigtig skidt. Jeg vil så mene, at der var tale om nogle sociale problemer i de her familier, og det mener jeg er noget fundamentalt anderledes end materiel fattigdom. Sociale problemer kan opstå i mange hjem og af mange forskellige årsager. De er frygtelige, og det går ud over børnene – det er jeg fuldstændig enig i – men at binde det op på lave indkomster er måske en smule unuanceret.

Nu læser jeg op af Beskæftigelsesministeriets egne tal for, hvad man har af rådighedsbeløb, når man er på kontanthjælp, sådan som også nogle af de her familier er: En enlig med et barn har et rådighedsbeløb på 9.751 kr., med to børn et rådighedsbeløb på 12.930 kr., med tre børn et rådighedsbeløb på 15.761 kr. – efter skat, bolig, varme, el og daginstitution.

Kan de her rådighedsbeløb betegnes som fattigdom efter ministerens vurdering?

Kl. 15:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 15:59

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det tror jeg ikke nødvendigvis at jeg vil sige, men der er jo forskel på, om man bare kan tage et beløb og sige, at det er fattigt. Det kommer jo an på den sammenhæng, man er i. Jeg tror, at hvis du spørger det barn, der vokser op, og som aldrig får nyt tøj, og som aldrig oplever at få de legetøjsting, som man ønsker sig, og som ikke får nogen fødselsdagsgave, vil det sige: Ja, vi har lidt.

Jeg vil gerne sige, at jeg er enig i, at fattigdom naturligvis er et spørgsmål om kroner og øre, og om der er råd til en flæskesteg på bordet, når det er juleaften, men det handler også om, hvordan man ruster familierne til at klare den situation, de er i. Jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at fattigdom jo er rigtig, rigtig mange ting, og når man ser på en families samlede sociale situation, er det jo ikke kun vigtigt at se på, hvad de har af kroner og øre; det er også vigtigt at se på, hvordan de har det, hvilke ressourcer de har som forældre, hvilke muligheder de har for at hjælpe deres børn til eksempelvis at kunne klare sig i skolen og kunne forlade den livssituation, som de er i.

Men faktum er, at vi kan se, at de børn, der vokser op i fattigdom, har rigtig, rigtig stor sandsynlighed for selv at ende i lavindkomstgrupperne, og derfor er der her en problemstilling. Vi er for dårlige til at bryde den negative sociale arv, og det er noget af det, jeg synes at vi skal blive bedre til. Det håber jeg at vores fattigdomsudvalg kan hjælpe os med at komme med nogle bud på hvordan vi gør.

- Fjerde næstformand** (Anne Baastrup):
Hr. Joachim B. Olsen.
- Joachim B. Olsen** (LA):
Nu siger ministeren det her med de børn, som vokser op og ikke får en julegave, tøj på kroppen og sådan nogle ting. Det synes vi jo alle sammen er frygteligt, men man er nødt til at binde det op på det, der er virkeligheden, netop de tal, jeg står og læser op for rådighedsbeløb for folk, der er på de her ydelser. Hvis man har et rådighedsbeløb, når man f.eks. har to børn, på 12.930 kr., altså efter skat, husleje, varme, el og daginstitution, kunne det så være, at det ikke er den materielle fattigdom, altså de penge, man har, som gør, at børn går glip af ting, men at det i højere grad må være – når man ser på de her beløb – nogle forkerte prioriteringer fra forældrenes side?
Det har intet med fattigdom at gøre, men har alt med sociale problemer at gøre, og det er noget andet. Fattigdom er noget andet end sociale problemer, og når folk på venstrefløjten bliver ved med at bruge ordet fattigdom, bruger man det forkerte ord, og så kommer man til de forkerte løsninger. Det er i hvert fald mit postulat.
- Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):
Socialministeren.
- Social- og integrationsministeren** (Karen Hækkerup):
Jeg tror bare, at vi så grundlæggende er uenige, for jeg tror, at vi har fattige mennesker i Danmark – det er jeg overbevist om – men jeg er også overbevist om, at vi har mennesker, som har en så lille indtægt, at man vil kigge på dem og spørge, hvordan pokker de får det hele til at løbe rundt, og alligevel vil de ikke opleve sig som værende fattige; de vil ikke opleve sig som værende resourcesvage. Det kan være studerende, det kan være mennesker, som lige har startet egen virksomhed, og som ved, at det gælder om at suge på labben i nogle år, fordi der så muligvis er en fremtid forude, der kan se langt bedre ud. Der er jo forskel på, hvordan folk oplever den situation, de er i.
Det, jeg synes er farligt, og det, jeg synes er bekymrende, når børn vokser op med dårlig økonomi i hjemmet, er, når det er en vedvarende situation. Hvis ens mor og far ikke er på arbejdsmarkedet, hvis de ikke kan hjælpe en med at lave lektier, hvis de fastholder de dårlige og negative spiraler, som de selv er havnet i, så har vi et samfundsproblem – et samfundsproblem, der betyder, at vi højst sandsynligt vil stå med nogle børn, som selv har store problemer med både lav indkomst og sociale problemer.
Derfor synes jeg jo, det er for sort-hvidt bare at kigge på de her familier som én ting. Man skal se dem som hele familier, og man skal også se de problemer, de er i, i en sammenhæng og sørge for, at de får den hjælp, de har brug for.
- Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):
Spørgsmålet er afsluttet.
Vi går videre med et spørgsmål til miljøministeren, og det er stillet af fru Gitte Lillelund Bech, Venstre.
- Spm. nr. S 632**
9) Til miljøministeren af:
Gitte Lillelund Bech (V):
Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at Naturstyrelsen bruger ressourcer på at slå græs langs grøftkanterne i statsskovene?
- Kl. 16:01 **Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):
Fru Gitte Lillelund Bech, Venstre, værsgo.
- Kl. 16:03
- Kl. 16:01 **Gitte Lillelund Bech** (V):
Tak. Det første spørgsmål lyder:
Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at Naturstyrelsen bruger ressourcer på at slå græs langs grøftkanterne i statsskovene?
- Kl. 16:03
- Miljøministeren** (Ida Auken):
Man kunne godt fristes til bare at svare ja, men jeg vil give et lidt mere uddybende svar.
Først vil jeg lige gøre det helt klart, at vi alene slår vejrabatterne i skovene. Og det er der i hvert fald tre grunde til er en god idé og er hensigtsmæssigt at gøre.
For det første er det en omkostningseffektiv metode til at sikre og vedligeholde vejene, da træer og vækster, som vokser i de her områder, ellers kan brede sig ud til grusvejene og medføre store omkostninger til at vedligeholde vejene. Så på den måde er det ret smart f.eks. at få de træer væk, der vil vokse ud og ødelægge vejene, altså få dem væk fra vejrabatterne.
For det andet bidrager slåningen også til at sikre vandafledningen fra vejene, så man også sikrer, at de her veje bliver ved med at være stabile og farbare. For hvis vandet ikke kan komme væk fra vejene, ved vi også, at vi ødelægger de her veje i skovene.
Farbarheden er afgørende både for den erhvervsmæssige drift af de her arealer og for den tilgængelighed for alle de mange danskere, der benytter skovene og er rigtig glade for dem til friluftslivsmæssige formål.
Det tredje er en win-win-situation, man også får oveni ved at slå de her vejrabatter. De er meget artsrige, fordi de ligger mellem mørke skove og lysåbne veje. Det er faktisk det mest oplagte sted at øge biodiversiteten.
Så der er tre rigtig gode grunde til det, og det er meget omkostningseffektivt. Og jeg kan betrygge spørgeren med, at det alene er vejrabatterne, vi slår i skovene.
- Kl. 16:05
- Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Gitte Lillelund Bech.
- Kl. 16:05
- Gitte Lillelund Bech** (V):
Så vil jeg gætte på, at det vil blive det samme svar, hvis jeg spørger til, om det så også er derfor, man fejrer skovvejene for blade.
- Kl. 16:05
- Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.
- Kl. 16:05
- Miljøministeren** (Ida Auken):
Jeg aner ikke, hvor mange penge man bruger på at feje skovvejene for blade.
Spørgsmålet drejer sig om, hvorfor vi slår rabatterne.
Hvis spørgeren gerne vil vide det andet, kan hun eventuelt stille et spørgsmål og få svar på det. Jeg ved ikke, hvor mange steder man gør det, og hvor mange ressourcer man bruger på det.
- Kl. 16:05
- Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:05

Gitte Lillelund Bech (V):

Grunden til, at jeg stillede det spørgsmål om at feje skovvejene, var sådan set, at ministeren brugte meget lang tid på at forklare, at det her var meget vigtigt for vejenes tilstand.

Når nu ministeren var dybt inde i vejenes tilstand i skovene, tænkte jeg, at så kunne det jo være, at ministeren så også var klar over det her med, at man også fejede skovvejene.

Jeg kan oplyse ministeren om, at man også rydder sne på skovvejene i en del af statsskovene.

Jeg skal nok stille de skriftlige spørgsmål. Men jeg vil håbe, at ministeren så vil bruge den samme begrundelse, nemlig at det er vigtigt, at man skal passe på vejene og sådan noget lignende.

Grunden til, at jeg stiller det her spørgsmål i det hele taget, er, at jeg er blevet kontaktet af flere, der, når vi skal spare alle mulige andre steder, har undret sig over, om det så er så vigtigt, at man får slået vejrabatterne – jeg beklager, at jeg brugte de forkerte ord i det første spørgsmål – og at man får fejlet skovvejene eller får ryddet sne på skovvejene.

Det kan man spørge sig selv om. Var der ikke andre steder, pengene kunne bruges mere nyttigt? Men jeg kan betrygge ministeren med, at jeg nok skal stille de øvrige spørgsmål omkring både blade og sne skriftligt, så vi kan få det afklaret.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ministeren.

Kl. 16:06

Miljøministeren (Ida Auken):

Tak for det. Nu bliver jeg spurgt, om det er hensigtsmæssigt at slå siderne langs vejrabatterne. Det giver rigtig god mening.

Hvis vi bruger midler på at rydde sne eller feje blade nogle steder, går jeg ud fra, at det formentlig sker, fordi det enten har betydning for den erhvervsmæssige drift, der er inde i skovene, eller for at folk også kan komme ud og bruge skovene om vinteren og om efteråret, når bladene falder.

Så ja, der plejer at være sund fornuft i det, vi gør. Naturstyrelsen er en af de styrelser, der har skullet spare allerflest penge ovre i mit system, så jeg tror, at de har været rundt om mange af de steder, hvor der kan spares.

Hvis vi omkring de her spørgsmål ser, at her er et sted, hvor det ikke nødvendigvis giver mening, er jeg da åben for at se på det, men umiddelbart vil jeg sige, at hvad angår det med at slå vejrabatterne, synes jeg, at jeg har argumenteret rimelig fornuftigt for, at det er omkostningseffektivt.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:07

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil sådan set bare takke for svaret. Jeg er også glad for det tilfald, som ministeren giver, med hensyn til sådan set at være villig til, hvis man nu falder over en enkelt lavthængende frugt – det er måske et forkert udtryk at bruge her – at se på det. Så tak for svaret.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det ser ikke ud til, at der er flere spørgsmål.

Så er der et nyt, og det er også til miljøministeren, og det er også af fru Gitte Lillelund Bech fra Venstre.

Kl. 16:08

Spm. nr. S 633

10) Til miljøministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

Mener ministeren, at der skal være forskel på driften af statsskovene og driften af parker, hvad angår arealpleje m.v.?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Gitte Lillelund Bech, værsgo.

Kl. 16:08

Gitte Lillelund Bech (V):

Det drejer sig om dette spørgsmål:

Mener ministeren, at der skal være forskel på driften af statsskovene og driften af parkerne, hvad angår arealpleje m.v.?

Kl. 16:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 16:08

Miljøministeren (Ida Auken):

Nu ved jeg jo ikke, om der ligger et andet spørgsmål bag det her spørgsmål. Det kan være, at det er en teknik fra spørgerens side, som leder ministerens tanker hen imod at svare i en bestemt retning på spørgsmålet, men det får vi at se.

Ja, der er meget stor forskel på plejen af parker og af Naturstyrelsens skov- og naturarealer. De arealer, Naturstyrelsen administrerer, er helt overvejende skov- og naturarealer, der drives med henblik på, punkt 1, at forbedre biodiversiteten, punkt 2, at give borgerne mulighed for at bruge og opleve naturen, og punkt 3, at vi også har en væsentlig skovdrift, der giver penge i kassen, kan man sige.

Parker er derimod kendt ved at være langt mere intensivt plejet. Naturstyrelsen administrerer af historiske årsager kun enkelte arealer, der har parklignende karakter, og de ligger som regel i tilknytning til skov- og naturarealer. Det drejer sig f.eks. om Springforbi langs Strandvejen ved Jægersborg Dyrehave og Hørsholm Slotshave ved Folehaven Skov. Og de skal altså plejes helt anderledes end skovarealer.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 16:09

Gitte Lillelund Bech (V):

Jamen jeg vil gerne sige tak til ministeren for svaret, for jeg synes jo, at det var et bekræftende svar på, at ja, der skal være forskel på driften. Så det er ikke sådan, det må jeg jo også lægge i svaret, at statsskovene skal plejes, som om de var parker. Er det ikke rigtigt forstået?

Kl. 16:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 16:09

Miljøministeren (Ida Auken):

Jo, og det håber jeg søreme heller ikke at man gør, for så får jeg alle naturfolkene fuldstændig på nakken. Det kan jeg godt love ville være noget af et nybrud, hvis vi begyndte at drive statsskovene, som om de var parker. For så er vi helt nede og slå alt græs, og jeg tror også, at man måske må bruge en lille smule sprøjtemidler – det er jeg ikke hundrede procent klar over – mod invasive arter.

Jeg vil sige, at det ville være et meget stort paradigmeskift, hvis vi gjorde det.

Kl. 16:09

Gitte Lillelund Bech (V):
Jeg har ikke flere spørgsmål.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Det er fint.
Spørgsmålet er afsluttet.

Kl. 16:10

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Så er der ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 13. december 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:10).
